

# SIIPi, KULMA & SODE

Kyselytutkimus kolmen Espoon seurakuntayhtymän  
seurakunnan nuortentilasta

Maija Kumpulainen

# SIIPi, KULMA & SODE

Kyselytutkimus kolmen Espoon seurakuntayhtymän  
seurakunnan nuortentilasta

Maija Kumpulainen  
Opinnäytetyö, syksy 2015  
Diakonia-ammattikorkeakoulu  
Sosiaalialan koulutusohjelma  
Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön  
suuntautumisvaihtoehto  
Sosionomi (AMK) + kirkon  
nuorisotyönohjaajan  
virkakelpoisuus

## TIIVISTELMÄ

Kumpulainen, Maija. Siipi, Kulma & Sode. Kyselytutkimus kolmen Espoon seurakuntayhtymän seurakunnan nuortentilasta, syksy 2015, 61 s., 1 liite. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Sosiaalialan koulutusohjelma, kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Tämä opinnäytetyö on kvantitatiivinen tutkimus, jossa selvitettiin, miksi nuoret käyvät seurakuntien nuortentiloilla ja mitkä ovat nuortentilojen sekä toiminnan vahvuudet ja kehittämistarpeet. Espoossa on paljon kaupungin nuortentiloja ja kirjastoja, joten kysyttiin, käyvätkö nuoret seurakunnan nuortentilojen lisäksi myös kaupungin nuortentiloilla ja miten nuorten mielestä seurakuntien ja kaupungin tilat sekä kirjastot ja niiden toiminta eroavat toisistaan.

Tutkimuksen yhteistyötahoina toimi Leppävaaran, Olarin ja Espoonlahden seurakunnat. Aineisto kerättiin kyselylomakkeella internetissä keväällä 2015. Nuoret vastasivat kyselyyn tietokoneella tai tabletilla nuortentilalla käydessään. Vastauksia saatiin yhteensä 45.

Tutkimus osoitti, että nuoret tulevat seurakuntien nuortentiloille tapaamaan kavereita. Myös nuortentiloilla tapahtuva toiminta ja tilojen ohjaajat ovat syitä nuortentiloilla käymiseen. Seurakuntien nuortentilojen erityiseksi vahvuudeksi nostettiin se, että siellä sai olla oma itsensä. Nuoret kuvasivat seurakuntien nuortentiloja myönteisin adjektiivein. Tuloksista välittyi, että nuoret viihtyvät seurakunnan nuortentiloilla. Vaikuttamisen mahdollisuuksia nuortentiloilla tulee kehittää. Seurakuntien ja kaupungin nuortentiloja vertaillessa seurakunnan nuortentilat saivat positiivisempaa palautetta. Kirjastojen nuortentoiminnassa vaikutti olevan eniten kehittämistä verrattuna seurakunnan tai kaupungin nuortentoimintaan.

Asiasanat: nuoret, kirkon nuorisotyö, nuorisotilat, nuorisotyö, vapaa-aika, kirjastot, kvantitatiivinen tutkimus, kyselytutkimus

## ABSTRACT

Kumpulainen, Maija. A survey for three parishes' youth clubs in Espoo parish union. Autumn 2015, 61 pages. 1 appendix. Diakonia university of Applied Science. Degree Program in Social Services. Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

This thesis was quantitative research which researched why youth spend time in youth clubs of parishes and also which are the strengths and actions that need to be improved in youth clubs and activities that are organized by them. There are also youth clubs and libraries of Espoo city so the youth were asked whether they also spend time at youth clubs offered by them. They were also asked what are the differences of the services and premises provided by the parishes and Espoo city.

The study was conducted in cooperation with Leppävaara, Olari and Espoonlahti parishes. The data was collected by questionnaire on the internet in spring 2015. To answer to the survey, the youth used computers and tablets when visiting the youth clubs. In total 45 responses were received.

The survey proved that the youth come to the youth clubs of parishes' to meet their friends. Also the activities and supervisors were reasons to visit the youth clubs. It was also discovered that the youth values the fact that they can be themselves when spending time at youth clubs. The youth described the youth clubs of parishes' with positive adjectives. The survey results proved that the youth feel comfortable at parishes' clubs. The opportunities to get to be a part of the decision making in the youth clubs needs to be improved. The youth gave more positive feedback about the youth clubs of the parishes' than the youth clubs of the city. The activities of the library are in the biggest need of improvement.

Keywords: the youth, church youth work, youth clubs, youth work, free time, libraries, quantitative research, survey

## SISÄLTÖ

1 TUTKIMUSMATKA ESPOON SEURAKUNTIEN NUORTENTILOIHIN .....	7
2 YHTEISTYÖTAHOT .....	8
2.1 Leppävaaran seurakunta .....	8
2.2 Olarin seurakunta .....	8
2.3 Espoonlahden seurakunta .....	9
3 NUORUUS .....	10
3.1. Sosiaaliset suhteet .....	10
3.2 Nuorten ryhmät .....	11
4 NUORTEN VAPAA-AIKA .....	14
4.1 Vapaa-ajan viettäminen .....	14
4.2 Seurakunnat vapaa-ajan viettopaikkoina .....	15
5 KIRKON NUORISOTYÖ .....	17
5.1 Nuorisotyö evankelis-luterilaisessa kirkossa .....	17
5.2 Nuortenillat ja avoin toiminta .....	18
5.3 Seurakuntien nuortentilat .....	21
6 KAUPUNGIN NUORISOTYÖ .....	23
6.1 Kaupungin nuortentilat .....	23
6.2 Espoon kaupungin nuortentilat ja kirjastot nuorisotyön toimintaympäristöinä .....	26
7 AIKAISEMMAT TUTKIMUKSET .....	29
8 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS .....	32
8.1 Tutkimuskysymykset .....	32
8.2 Kvantitatiivinen tutkimus .....	33
8.3 Kyselytutkimus .....	33
8.4 Aineiston analysointi .....	36
9 TUTKIMUSTULOKSET .....	37
9.1 Nuortentilat ajanviettopaikkoina .....	38

9.1.1 Espoon seurakuntayhtymän seurakuntien nuortentilat .....	39
9.1.2 Kaupungin nuortentilat ja kirjastot.....	40
9.2 Seurakunnan nuortentilojen vahvuudet ja heikkoudet .....	41
9.3 Seurakuntien nuortentilojen ja toiminnan kehittäminen.....	43
9.3.1 Siipi.....	43
9.3.2 Kulma .....	44
9.3.3 Sode .....	45
9.4 Seurakunnan ja kaupungin nuortentilojen vertailu .....	47
9.5 Nuorten mielipiteitä kirjastoista .....	49
10 POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET .....	52
10.1 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys .....	53
10.2 Ammatillinen kasvu ja jatkotutkimusaiheet .....	55
LÄHTEET .....	57
LIITTEET.....	62
LIITE 1: Kysely.....	62

## 1 TUTKIMUSMATKA ESPOON SEURAKUNTIEN NUORTENTILOIHIN

Sain Leppävaaran seurakunnasta idean tutkimukseen syksyllä 2014. Siellä oli herännyt kiinnostus nuorten mielipiteistä Espoon seurakuntien nuortentiloja kohtaan. Seurakunnat olivat kehittäneet nuortentiloja ja niillä tapahtuvaa toimintaa useamman vuoden ajan. Uudistuneet nuortentilat olivat saaneet uudet nimet ja logot, jotka ovat tehneet nuortentiloja hieman näkyvimmiksi. Ensimmäiseksi noin 11 vuotta sitten syntyi nuortentila Sode Espoonlahden seurakuntaan. Viisi vuotta sen jälkeen nuortentila Kulma tuli Olarin seurakuntaan, ja noin kaksi vuotta sitten nuortentila Siipi rakentui entisen kirkkoherranviraston paikalle Leppävaaran seurakuntaan. Nämä kolme seurakuntaa lähtivät mukaan tutkimukseen. Kiinnostuin aiheesta erityisesti siksi, että olen tehnyt nuorisotyötä sekä seurakunnan että kaupungin nuortentiloilla.

Lähdettiin tutkimaan miksi nuoret käyvät seurakuntien nuortentiloilla, ja mitkä ovat nuortentilojen sekä toiminnan vahvuudet ja kehittämistarpeet. Haluttiin myös vertailla seurakunnan ja kaupungin nuortentiloja sekä kirjastoja, joten selvitettiin nuorten mielipiteitä myös kaupungin nuortentiloista ja kirjastoista, sekä kysyttiin, miten tilat eroavat toisistaan nuorten mielestä.

Tutkimus toteutettiin kvantitatiivisin menetelmin kyselytutkimuksena. Aineisto kerättiin webropol-kyselyllä johon seurakuntien nuortenilloissa tai avoimien ovien toiminnassa käyneet nuoret vastasivat keväällä 2015. Kyselyn toteuttamisen jälkeen Olarin seurakunnan nuortentila Kulma muutti Olarin kappelille vuokrasopimuksen päätyttyä edellisessä tilassa. Espoonlahden seurakunnan nuortentila Sodella on muutto edessä metron rakentuessa Soukkaan nykyisen nuortentilan paikalle.

## 2 YHTEISTYÖTAHOT

Tutkimukseen osallistuvat seurakunnat kuuluvat Espoon seurakuntayhtymään. Seurakuntayhtymään kuuluu 6 seurakuntaa; Espoonlahden seurakunta, Espoon tuomiokirkkoseurakunta, Leppävaaran seurakunta, Olarin seurakunta, Tapiolan seurakunta ja Esbo svenska församling. (Kirkko Espoossa i.a.a) Tutkimus toteutettiin Leppävaaran, Olarin ja Espoonlahden seurakuntien nuortentiloilla nuortenilloissa ja avoimessa toiminnassa käyville nuorille. Tutkimuksen kohderyhmä oli 13–18-vuotiaat.

### 2.1 Leppävaaran seurakunta

Leppävaaran seurakuntaan kuuluu noin 25 000 seurakuntalaista. (Kirkko Espoossa i.a.c.) Leppävaaran seurakunnan nuortentila Siipi sijaitsee kauppakeskus Sellon lähellä, osoitteessa Alberganesplanadi 1. Se on avattu syksyllä 2013. Siivessä järjestetään muun muassa kerhoja, varhaisnuorten iltapäiväparkkeja ja nuorteniltoja. Siivessä voi esimerkiksi pelata lautapelejä, biljardia tai PlayStationia, oleilla sohvalla ja viettää aikaa kavereiden kanssa sekä hiljentyä hartauteen. (Leppävaaran seurakunta i.a.)

Vastaava nuorisotyönohjaaja Pasi Härkönen (2014) kertoi Siiven nuortenilloissa ja avoimissa ovissa käyvän noin 25–30 nuorta illassa. Hän toivoo, että Siipi olisi tila, jonne on helppo tulla ja paikka, jossa nuoret viihtyisivät. Tavoitteet ovat vasta hahmottumassa, koska tila on uusi. (Härkönen 2014.)

### 2.2 Olarin seurakunta

Olarin seurakuntaan kuuluu noin 27 500 seurakuntalaista. (Kirkko Espoossa i.a.c.) Seurakunnan nuortentilan nimi on Kulma, ja se sijaitsi vielä keväällä 2015 Kuitinmäen ostarilla osoitteessa Kuunkehrä 6. Toukokuun lopussa, kyselyn toteuttamisen jälkeen, nuortentila muutti Olarin kappelille osoitteeseen



Kuunkehrä 4. Kulma oli aikaisemmassa osoitteessaan muun muassa nuorten olohuone, kahvila, esiintymistila ja isoskoulutuksen kokoontumispaikka. Olarin seurakunnan internet-sivuilla Kulmaa kuvataan rennoksi ja turvalliseksi paikaksi viettää iltaa, tutustua uusiin ihmisiin ja viettää aikaa myös Jumalan rakastavilla käsivarsilla. (Olarin seurakunta 2011). Uudessa osoitteessa yhdistyvät nuortentila ja kappeli.

Avointa toimintaa nuorille on Kulmassa kolmena päivänä viikossa; tiistaisin Kulmakuppila, torstaisin Risteysmessu ja perjantaisin Lataamo. Kulma on noin 5 vuotta vanha tila. Avoimissa illoissa kävijämäärä vaihtelee kuudesta nuoresta yli kolmeen kymmeneen nuoreen (Hirsto 2014).

### 2.3 Espoonlahden seurakunta

Espoonlahden seurakuntaan kuuluu lähes 32 000 jäsentä. (Kirkko Espoossa i.a.c.) Espoonlahden seurakunnan nuortentilan nimi on Sode. Tila löytyy Soukan ostarilta osoitteesta Soukantie 14. Siellä voi olla, hiljentyä, pelata, tavata kavereita ja työntekijöitä. Seurakunnan internet-sivuilla Sodea kuvataan paikaksi, johon voi kävellä sisään, vallata sohvannurkan, ostaa edullista kahvia ja purtavaa. Sode on avoinna joka arkipäivä, sekä parittomien viikkojen lauantait. (Kirkko Espoossa i.a.b.)

Sode on noin 10 vuotta vanha nuortentila ja siellä työskentelee kahdeksan nuorisotyönohjaajaa. Sode joutuu lähitulevaisuudessa siirtymään uuteen paikkaan metron tieltä. Avoimissa illoissa käy parhaimmillaan 100 nuorta, tavallisesti 30-40 nuorta illassa. (Björkholm 2014.)

### 3 NUORUUS

Nuoruusikä on siirtymäaikaa lapsuudesta aikuisuuteen. Kehitysvaiheen aikana nuori kokee monenlaisia muutoksia, jotka liittyvät fyysiseen kasvuun, ajattelun kehittymiseen, sosiaaliseen kehitykseen ja yhteiskunnan odotuksiin. Nuori ohjaa itse kasvuaan tekemillään valinnoilla, hän valitsee kaverit, mahdollisen seurustelusuhteen, harrastukset ja kouluun liittyvät asiat. Valinnat luovat pohjaa elämäkululle. (Nurmi ym. 2006, 124.)

Nuoruuden kehitystehtäviksi on kuvattu sukupuoli-identiteetin omaksuminen ja suhteiden luominen toiseen sukupuoleen, koulutuksen hankkiminen sekä työ- ja perhe-elämään valmistautuminen. (Nurmi ym. 2006, 131.) Joskus nuoruutta kuvataan kriisien ja myllerryksen ajaksi, mutta tutkimusten mukaan vain harva nuorista käy läpi nuoruusaikana jonkin erityisen kriisin. Monenlainen ongelmakäyttäytyminen on nuoruusiässä yleisimmillään, mutta se koskee vain osaa nuorista. (Nurmi ym. 2006, 124.)

#### 3.1. Sosiaaliset suhteet

Nuori viettää aikaansa yleensä kahdessa sosiaalisessa ympäristössä, perheen tai kavereiden kanssa. Nuorten siirtyessä varhaisnuoruudesta keskinuoruuteen, he alkavat itsenäistyä, joka näkyy esimerkiksi päätösvallan lisääntymisessä liittyen muun muassa vaatetukseen, rahankäyttöön ja vapaa-aikaan. Itsenäistymisen myötä myös kavereiden merkitys korostuu ja suhde vanhempiin alkaa muuttua. Nuori viettää vapaa-aikaa enemmän kavereiden kuin vanhempien kanssa. Nuoret omaksuvat malleja, ajatuksia ja toimintatapoja vanhemmiltaan sekä kavereiltaan. (Nurmi ym. 2006, 130.)

Vaikka nuoruusiässä kavereista tulee tärkeämpiä, myös perheen merkitys nuoren elämässä säilyy. Vanhemmat tukevat, neuvovat ja ohjaajat. Toisaalta myös nuoren oma toiminta vaikuttaa siihen, miten vanhemmat suhtautuvat nuoreen. Perheen merkitystä nuorelle on tutkittu nuoren ja vanhempien

vuorovaikutuksen kautta. On tarkasteltu sitä, mitä vuorovaikutuksessa käsitellään, millainen on vuorovaikutuksen rakenne sekä vuorovaikutuksen laatua. Tutkimusten mukaan nuoruudessa vanhempien ja nuoren välinen vuorovaikutus muuttuu enemmän keskusteleväksi. (Nurmi ym. 2006, 145.)

Ystävien kanssa voi harrastaa, toimia, jakaa elämän iloja ja suruja, rohkaistua tutkimaan uusia asioita ja paikkoja sekä viettää aikaa tekemättä mitään kummempaa. Vapaa-aikaan ja kaverisuhteisiin kuuluu myös hauskanpito ja huumori. Nuoret kehittävät yhteisöllisyyttä huumorin kautta esimerkiksi nuortentiloilla. (Aaltonen, Kivijärvi, Peltola & Tolonen, 2011, 29; 32.) Ystävyysuhde on enemmän sitoutumista sisältävä suhde kuin esimerkiksi toverisuhde. Ystäväsuhdeissa uskoudutaan enemmän ja niissä esiintyy vastavuoroisuutta. Ystävyysuhdeet suojaavat myös kiusatuksi tulemiselta. (Ritokoski 2010, 61.)

Ystävyysuhdeiden positiivisia vaikutuksia ovat muun muassa virikkeiden saaminen, sosiaalisten taitojen kehittyminen, luottamuksen ja läheisyyden kokeminen sekä emotionaalisen tuen, neuvojen ja avun saaminen. Ystävyysuhdeissa voidaan olla myös erimieltä, jolloin nuori kehittää taitojaan mielipiteiden perustelussa. Nuoruusiän ystävyysuhdeissa korostuvat läheisyys, salaisuuksien jakaminen, itsen tutkiskelu yhdessä ystävän kanssa sekä loogisen päättelyn ja tunteiden yhdistäminen. (Ritokoski 2010, 61.)

### 3.2 Nuorten ryhmät

Keskinuoruudessa ystävät ja kaverit ovat yleensä samaa sukupuolta, mutta myöhemmin kaveriryhmät sekoittuvat sekaryhmiksi, joissa on sekä tyttöjä että poikia. Tutkimusten mukaan samoissa kaveripiireissä oleskelevat nuoret ovat keskenään samankaltaisia. Yhdistäviä tekijöitä voivat olla esimerkiksi ikä, asuinpaikka, koulu, harrastukset, sukupuoli, ongelmakäyttäytyminen, koulumenestys, elämäntyyliin liittyvät asiat ja tulevaisuutta koskevat käsitykset. Myös arvot, poliittiset ja uskonnolliset kysymykset yhdistävät, mutta myös erottavat nuoria toisistaan. Ikätoveriryhmät tarjoavat jäsenillensä

mahdollisuuksia sekä hyvässä että pahassa. Ryhmässä voi olla mahdollisuus esimerkiksi kehittää sosiaalisia taitoja, mutta myös tutustua alkoholin ja huumeiden käyttöön. (Nurmi ym. 2006, 149.)

Valtaosalla nuorista on jokin ryhmä, johon kuulua tai ainakin yksi ystävä. Kahden nuoren ystävyysuhteet ovat yleensä jatkuvia, läheisiä ja vastavuoroisia. Ystävyysuhteiden syntymiseen voi vaikuttaa myös sellaiset tekijät, joihin nuori ei voi itse vaikuttaa, kuten asuinalue tai se minkälaiseen harrastustoimintaan lasta pyritään ohjaamaan. (Aaltonen ym. 2011, 33.) Ystävyysuhteet valmentavat nuorta läheisiin ihmissuhteisiin, ryhmään kuulumisen valmentaa toimimaan yhteiskunnassa (Ritokoski 2010, 65.) Nuoret kokevat ystävien puutteen merkittävimpana syynä yhteiskunnalliseen syrjäytymiseen. (Myllyniemi 2006, 34–35.)

Klikki on muutaman nuoren muodostama ryhmä, jota yhdistää usein esimerkiksi koulu, asuinalue tai harrastus. Klikit ovat yleensä pitkäikäisiä ja kiinteitä ryhmiä. Joukkiolla tarkoitetaan laajempaa ryhmää. Joukkioissa kaikki nuoret eivät välttämättä tunne toisiaan henkilökohtaisesti. Nuoruudessa sosiaaliset ryhmät eivät ole kovinkaan pysyviä. Nuoret voivat siirtyä ryhmästä toiseen tai kuulua moneen ryhmään samaan aikaan. Muutoksia kaverisuhteisiin voi syntyä esimerkiksi siirryttäessä luokka-asteelta toiselle. Tyttöjen kaveriryhmät ovat usein kiinteämpiä kuin poikien, lisäksi tytöt myös solmivat uusia ystävyysuhteita nopeammin. (Nurmi ym. 2006, 148–149.)

Kaikenlaiset ystävät eivät välttämättä tue nuoren kehitystä. Nuoret, joilla on vastavuoroisia ystävyysuhteita, tulevat helpommin uusiin ryhmiin, ovat yhteistyökykyisempiä, itsevarmempia ja vähemmän aggressiivisiä kuin ne nuoret, jotka kokevat ystävyysuhteissa esimerkiksi paljon konflikteja. (Ritokoski 2010, 62). Ryhmä voi määrittää sen jäsenten tapoja elää ja käyttäytyä, sekä odottaa sen jäseniltä yhdenmukaisuutta (Ritokoski 2010, 64). Usein nuoret hakeutuvat tai valikoituvat tietynlaisiin ryhmiin. Esimerkiksi ryhmässä tupakoiminen tai alkoholin käyttö voivat vaikuttaa nuoren valintaan sekä negatiivisessa, että positiivisessa mielessä Nuoren ominaisuudet ja käyttäytyminen voivat vaikuttaa siihen, keitä ryhmään hyväksytään ja keitä

ryhmään ei haluta. Ryhmät muuttuvat ajansaatossa. Luottamus ryhmän sisällä voi lisääntyä, yhdessä toimiminen voi muuttua enemmän salaisuuksien ja huolien jakamiseksi. (Nurmi ym. 2006, 149–150.)

## 4 NUORTEN VAPAA-AIKA

Nuorten näkökulmasta vapaa-ajan käsite ei ole yhtä selkeä kuin aikuisilla. Nuorelle vapaa-aika voi joskus muistuttaa työtä, jos se on esimerkiksi aktiivista harrastamista. Nuorille vapaa-aika voi olla harrastamisen lisäksi passiivista oleilua, tai vaikka television katsomista, musiikin kuuntelemista, nukkumista, ulkoilua tai arkiaskareiden tekemistä. (Helve 2009, 250–251.)

Vuonna 2009 tehdyssä nuorten vapaa-aikatutkimuksessa nuoret luokittelevat eniten omaksi ajaksi yksin vietetyn ajan, kavereiden kanssa olemisen ja kavereiden kanssa yhdessä toimimisen. Yli puolet vastaajista on luokitellut nämä vapaa-ajan viettämisen muodot täysin omaksi ajaksi. Järjestössä, seurassa tai vastaavassa toimiminen on 22 %:n mielestä täysin omaa aikaa, ja 28 %:n mielestä melkein omaa aikaa. Työssä ja koulussa vietetty aika tuntuu nuorista vähiten omalta ajalta. Tutkimuksesta selviää, että nuorten mielestä aika tuntuu sitä omemmalta, mitä vapaampaa se on. (Myllyniemi 2009, 24–25.)

### 4.1 Vapaa-ajan viettäminen

Aikuiset voivat raamittaa nuorten vapaa-aikaa muun muassa pitämällä nuortentiloja suljettuna tiettyyn aikaan (Kiilakoski; Kivijärvi; Gretscher; Laine & Merikivi 2011, 68). Nuoret valitsevat vapaa-ajan viettotapansa usein henkilökohtaisten ominaisuuksien tai sosiaalisten suhteiden mukaan. Myös sosiaaliluokka, koulutus ja sukupuoli vaikuttavat nuorten vapaa-ajan mieltymyksiin. Nuorena aloitetut harrastukset saattavat vaikuttaa myöhemmin nuoren koulutusvalintoihin, työuraan, onnellisuuteen sekä hyvinvointiin. Valinnat vaikuttavat myös ystävyys-suhteiden syntyyn, verkostojen luomiseen, oman identiteetin kehittymiseen, vanhemmista irrottautumiseen, aikuistumiseen sekä arvomaailman ja maailman kuvan rakentamiseen. Vapaa-ajan valinnat voivat vaikuttaa nuorten syrjäytymiseen. Niillä, jotka harrastavat paljon, kehittyvät sekä sosiaaliset että kulttuuriset taidot. Aktiivisilla nuorilla on parempi mahdollisuus

selviytyä elämässään toisin kuin passiivisilla nuorilla, jotka syrjäytyvät helpommin. (Helve 2009, 252–253.)

Ystävien kanssa vietetty aika näyttäytyy tutkimuksessa tärkeänä iästä riippumatta. 15–19-vuotiaat pitävät ystävien kanssa vietettyä aikaa erittäin tärkeänä (67 %), melko tärkeänä 31 %. Lähes puolet 10–29-vuotiaista nuorista tapaa ystäviään päivittäin ja useampi kuin neljä viidestä vähintään viikoittain (Myllyniemi 2009, 88). Monikulttuurisille tytöille ja pojille ystävien kanssa vietetty aika näyttäytyy tärkeämpänä kuin muiden samankäisten nuorten mielestä. Ystävien kanssa vietetyn ajan hyvin tärkeäksi monikulttuurista tytöistä koki 79 % ja monikulttuurisista pojista 68 %. Aktiivinen toiminta seuroissa tai järjestöissä on 15–19 -vuotiaille huomattavasti tärkeämpää kuin esimerkiksi hieman nuoremmille. 31 % 15–19-vuotiaista piti aktiivista toimintaa seuroissa tai järjestöissä erittäin tärkeänä, toisin kuin 10–14-vuotiaat, joista vain 9 % pitivät sitä erittäin tärkeänä. (Myllyniemi 2009, 29–30.)

#### 4.2 Seurakunnat vapaa-ajan viettopaikkoina

Kaikista 10–29-vuotiaista nuorista 45 % kuuluu johonkin järjestöön, seuraan, kerhoon tai vastaavaan (Myllyniemi 2009, 34). Vuonna 2009 3 % vastaajista kertoi käyvänsä seurakunnan tai muun uskonnollisen yhteisön lapsi- tai nuorisotoiminnassa. Vuonna 2001 vastaava prosenttiosuus oli 5 %. Laskua on tapahtunut myös esimerkiksi urheiluseurojen ja liikuntajärjestöjen kohdalla, jonka syynä voi olla harrastusten hintojen kasvu. Partio puolestaan on kasvattanut suosiotaan, vuonna 2001 partioon kuului 3 % vastanneista ja vuonna 2009 7 % vastanneista. (Myllyniemi 2009, 38–39.)

Sitoutuminen seurakunnan toimintaan ja osallisuus toiminnassa näyttäytyy vahvana vuoden 2009 nuorisobarometrissä. Seurakunnan toimintaa osallistujista 88 % osallistuu konkreettisesti toimintaan ja 73 % osallistujista uskoo olevansa mukana vielä kahden vuoden kuluttua. Vastaajista 63 % osallistuu toiminnan suunnitteluun ja järjestämiseen. Tässä on otettava huomioon se, että seurakunnan toimintaan osallistuvat vastaajat olivat

keskimääräisesti 19-vuotiaita. Seurakuntien toimintaan osallistuminen on ollut varsin aktiivista. Noin kolmasosa vastaajista kertoi osallistuvansa seurakunnan toimintaan vähintään 3 kertaa viikossa, ja 35 % vastaajista osallistui 1–2 kertaa viikossa. (Myllyniemi 2009, 42; 46.)

Vuonna 2006 tehdyn tutkimuksen mukaan suurin osa 15–19-vuotiaista nuorista on osallistunut tai on kiinnostunut osallistumaan seurakunnan nuorisotyöhön (Helve 2006, 98). Tutkimuksessa on huomattu, että tytöille uskonto on henkilökohtaisesti tärkeämpi kuin pojille. Kielteiseksi asiaksi uskonnon oli vastanneista kokenut hyvin harva. (Helve 2006, 102.) Seurantatutkimuksessa on todettu, että uskonnollisista kodeista tulevat lapset ovat enemmän uskonnollisia, kuin sellaisten kotien lapset, joissa vanhemmat eivät ole uskonnollisia. Vain harva niistä nuorista, joiden lapsuudenkoti ei ollut uskonnollinen, piti itseään uskonnollisena. (Helve 2006, 103.)

Kirkon perinteisen ajattelun sijasta vaihtoehtoiset näkemykset ovat lisääntyneet (Halme 2008, 150). Nykyään nuoria kiinnostavat henkisyys ja hengellisyyden eri muodot. Osa nuorista kaipaa yhteisöllisyyttä ja johonkin kuulumisen tunnetta, mutta monille nuorille usko on yksityisasia, eivätkä he kaipaa siihen yhteiskunnallisia tai muita instituutioita uskon tueksi. (Helve 2006, 106.) Sitoutuminen eri instituutioihin on vähentynyt. Nuorille kirkko ei ole enää samalla tavalla osa suomalaisten elämänmuotoa kuin vanhemmille sukupolville. (Halme 2008, 150.) Myös kirkon jäsenyys on nykyään enemmän henkilökohtainen valinta, kynnys erota kirkosta on matalampi nuorilla kuin aikuisilla. (Helve 2006, 106.)



## 5 KIRKON NUORISOTYÖ

Kirkkoon kuului 75,2 % suomalaisista vuoden 2013 lopulla. Rippikoulun kävi yli 48 000 15-vuotiasta (84,6 %). (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.a.) Suomen evankelis-luterilainen kirkko tekee monenlaista työtä. Kirkon tehtäviin ja toimintaan kuuluvat muun muassa pyhät toimitukset kuten kaste, konfirmaatio, avioliittoon vihkiminen ja hautaan siunaaminen sekä jokaviikkoiset jumalanpalvelukset ja muut hengelliset tapahtumat. Lapsille ja nuorille on tarjolla muun muassa kerhoja, pyhäkoulu, partio, rippikoulu, nuortenillat, leirit, retket ja raamattupiirit. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.b.) Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kasvatuksen linjauksessa 2015 todetaan, että kirkolla on neljä perustehtävää: kasvatusta, julistus, lähetys ja palvelu. Jokainen perustehtävä tulisi toteutua seurakunnan kaikessa toiminnassa. (Tähkää ym. 2012, 13.)

### 5.1 Nuorisotyö evankelis-luterilaisessa kirkossa

Nuorisotyön tehtävänä on tukea nuorta hänen kasvussaan kohti aikuisuutta ja itsenäisyyttä, luomalla osallistumisen ja osallisuuden vahvistumisen mahdollisuuksia nuoren elämässä (Tähkää ym. 2012, 29). Nykyään kirkon nuorisotyö on monimuotoista, mutta perinteisiin pohjautuvaa. Kirkon nuorisotyön sisällöllinen painopiste on kristillisessä kasvatuksessa ja kasteopetuksessa. Raamatun käytön tavoitteena on antaa nuorille eettisiä arvonäkökulmia ja luoda sitä kautta pohjaa elämälle. Kirkon nuorisotyön tehtävänä on muun muassa antaa nuorille välineitä hengellisen elämän hoitamiseen, antaa mahdollisuuksia kokea yhteyttä, opettaa nuoria ottamaan eettistä vastuuta omasta elämästä, ympäristöstä ja yhteiskunnasta. Nuorisotyö tarjoaa nuorille myös sielunhoitoa ja psykososiaalista tukea. Toimintamallit ja -menetelmät vaihtelevat alueittain ja seurakunnittain tarpeiden ja perinteiden mukaan. (Häkkinen 2006, 70; 72.)

Häkkinen (2006, 72) jakaa kirkon nuorisotyön neljään eri osaan; varhaisnuorisotyö, rippikoulutyö, nuorisotyö ja verkostot. Nuorisotyöhön kuuluu nuortenillat, isoskoulutus, leirit, retket, tapahtumat, avoin toiminta, erityisnuorisotyö ja nuorten aikuisten toiminta. Rippikoulu ja isostoiminta ovat nuorisotyön peruspilareita, ilman niitä kokoontuvaa toimintaa tuskin olisi (Tähkää ym. 2012, 20). Isoskoulutuksen aloittaa vuosittain 27 % rippikoulun käyneistä nuorista (Porkka 2005, 84).

Nykyään nuorisotyönohjaajat ovat siirtyneet tekemään nuorisotyötä nuortentiloilta myös sinne, missä nuoret ovat; kouluihin, oppilaitoksiin, harrastuksiin, työpaikkoihin ja verkkoon. Menemällä ihmisten joukkoon haastetaan perinteistä käsitystä kirkkosalissa kokoontuvasta seurakunnasta. Tavoittava työ perustuu ajan antamiseen, läsnäoloon ja kuuntelemiseen. (Tähkää ym. 2012, 25–26.) Erityisnuorisotyö on etsivää työtä, joka kohdistuu syrjäytyneisiin ja syrjäytymisuhan alla oleviin nuoriin. Työ on sekä ennaltaehkäisevää, että korjaavaa työtä. (Häkkinen 2006, 73.)

Verkkonuorisotyö on yleistynyt 2000-luvulla. Verkkoa käytetään muun muassa viestinnän välineenä ja nuorten kohtaamisessa. Nykypäivän nuoret ovat eläneet koko elämänsä tietokoneiden ja muiden älylaitteiden kanssa. Nuoret käyttävät verkkoa yhteydenpitoon, tiedonhakuun, pelien pelaamiseen, musiikin kuuntelemiseen ja asioiden hoitamiseen. (Tähkää ym. 2012, 27–28.) Verkossa syntyneet tai pelkästään verkossa toimivat yhteisöt voivat olla nuorille yhtä tärkeitä kuin mitkä tahansa muutkin yhteisöt (Tähkää ym. 2012, 29).

## 5.2 Nuortenillat ja avoin toiminta

Nuorteniltojen suosio seurakunnissa on vähentynyt, vaikka nuorteniltoja on pidetty kirkon nuorisotoiminnan ytimenä. Osittain nuorteniltojen suosion vähentyminen johtuu isoskoulutuksen ja -toiminnan kasvaneesta suosiosta. Nuorisotyöntekijät ovat lähteneet kohtaamaan nuoria sinne, missä nuoret viettävät aikaansa, kun nuoret eivät ole enää löytäneet nuorteniltoihin. Häkkinen (2006, 73) näkee, että nuorten kohtaaminen onnistuu missä vain, mutta

yhteisöön kuulumisen ja yhteisöllisyyden kokemuksen saa vain ryhmästä ja tilasta. Oman elämäntilanteen pohtiminen ja omaan persoonaan liittyvä identiteettityö vaatii rauhallisen ja turvallisen tilan, ajan ja paikan. Kasvaakseen seurakunnan jäseneksi nuoren täytyy löytää oma tila ja paikka. (Häkkinen 2006, 72–73.)

Köykkä (2014, 80) väittää, että nuorisotyöntekijöiden henkilökohtaisilla ominaisuuksilla on vaikutusta nuorisotyön menestykseen. Jotkut työntekijöistä voivat olla kuin luotuja kirkon nuorisotyöhön, joistakin näkee heti, että he herättävät nuorissa luottamusta. Työntekijän henkilökohtaisen menestyksen ratkaisee se, millä keinoin hän hankkii tarvitsemansa auktoriteetin. Auktoriteettia voi harjoitella ja tietoisesti rakentaa, mutta osittain se on synnynnäinen ominaisuus. (Köykkä 2014, 80–81.) Auktoriteettiin kuuluu myös molemminpuolinen kunnioitus. Jos osapuolista jompikumpi vähättelee tai halveksii toista, kunnioitusta ei synny. Molemminpuolinen kunnioitus syntyy kohtaamisella, ei toimistossa istuen. (Köykkä 2014, 83.)

Nuoret kaipaavat seurakuntayhteyttä. Sen tuntemiseksi tarvitaan aitoa kohtaamista ja vuorovaikutusta toisen ihmisten kanssa. Nuoret saattavat kokea tällaista yhteyttä esimerkiksi rippikoulussa tai leirillä, mutta se ei riitä. Yhteyttä pitäisi saada kokea muulloinkin. Nuorelle seurakuntayhteys on fyysinen ja henkinen tila, jossa on mahdollista miettiä omia ajatuksia ja hiljentyä yhdessä toisten kanssa. (Paananen 2005, 112–113.) Avoimella työllä tarkoitetaan seurakunnan tilan avaamista nuorten käyttöön valvotusti ja ohjatusti. Avoimen työn järjestämiseen vaikuttaa käytettävissä oleva tila. (Häkkinen 2006, 75.) Nuortenillat ja avoimet ovet antavat mahdollisuuden osallistua seurakunnan toimintaan myös niille nuorille jotka eivät esimerkiksi halua osallistua isoskoulutukseen. Nuortenilloissa on tilaa yhteyden kokemiselle, keskustelulle, Raamatulle ja rukoukselle. (Paananen 2005, 117.)

Kirkon nuorisotyössä tärkeää on yhteisöllisyys, joka parhaimmillaan näkyy hyvänä maineena ja luottamuksena. Jos joka vuosi nuorisotyössä vaihtuvat nuoret, ei voi syntyä nuorten omia perinteitä, jotka luovat ja ylläpitävät järjestystä. Asiat ovat hyvin, jos seurakunnassa on vanhempien nuorten

yhteisö, johon uudet rippikoululaiset voivat kiinnittyä, ja sitä kautta oppii hyvät ja vastuuntuntoiset periaatteet. Järjestyksen laadulla on yhteys myös siihen, kuinka vahvasti nuori seurakunta rakentuu hiljaisuudelle ja pyhän kohtaamiselle. (Köykkä 2014, 103.)

Toiminnan järjestämisessä säännöllisyydellä on merkitystä. Säännöllisyys helpottaa muistamista, jos jotain toimintaa toteutetaan vain joka toinen viikko, se tuskin menestyy, yhtenä syynä se, etteivät ihmiset muista tulla paikalle toisin kuin toimintaan jota toteutetaan viikoittain. Kun toimintaa järjestetään viikoittain, sinne tulemisesta voi tulla nuorelle tapa. Köykin (2014, 70) mielestä ne toiminnot joiden resurssit riittävät kokoontumiseen vain joka toinen viikko, kannattaa lopettaa kokonaan ja käyttää resurssit johonkin järkevämmiin. Joka viikko ohjelman ei tarvitse olla raskas, joku viikko voi olla rennompaa, nuoret kaipaavat vaihtelua. (Köykkä 2014, 70.)

Epäsäännöllinen toiminta säästää vaivaa, mutta toisaalta energiaa kuluu siihen, että yritetään tavoittaa jo kerran löytyneitä, mutta uudestaan hukkuneita nuoria. Tilapäisillä teoilla saadaan aikaan vain tilapäisiä vaikutuksia. Köykkä 2014, 71.) Kun toiminnoissa paikalla olisi aina sama työntekijä tai kaksi, tulevat työntekijät ja tila nuorille tutuiksi ja tärkeiksi. Yhteisöllisyys syntyy yhdessä elämisestä. (Köykkä 2014, 72.)

Kun mietitään päiviä, milloin toimintaa järjestetään, kannattaa huomioon ottaa paikkakunnan muut säännölliset nuoria keräävät tapahtumat. Kunnan ja seurakunnan välinen kilpailu nuorista ei auta kumpaakaan osapuolta. Keskellä viikkoa tapahtuva toiminta tavoittaa todennäköisesti eniten nuoria, silloin kuitenkin pois jäävät koulunkäyntiin ja harrastuksiin panostavat nuoret. Viikonloppuihin painottuva toiminta saattaa muotoutua kilttien nuorien toiminnaksi, kun hyvätapaiset menevät seurakunnan toimintaan ja toiset viettävät aikaa jossain muualla alkoholin vaikutuksen alaisina. Toisaalta seurakunta voidaan nähdä päihteettömänä vaihtoehtona. (Köykkä 2014, 72–73.)

Köykin (2014, 73) mukaan toivottavaa on, ettei seurakunnasta muodostu jonkinlaista raittiusjärjestöä. Perustoiminnan tulisi tavoittaa myös niitä nuoria, joiden elämä ei mene kiltin ihmisen muottiin. Toiminnan ytimenä pitäisi olla hartauselämä. Kun se toimii, voi sen ympärille rakentaa kaikkea muuta. (Köykkä, 2014, 73–74.) Köykin (2014, 74) mielestä kaksi iltaa viikossa on sopiva määrä kokoontumisille. Silloin paranevat myös niiden nuorten mahdollisuudet osallistua toimintaan, jotka harrastavat esimerkiksi aktiivisesti urheilua. Kun toimintaa on kahtena iltana viikossa, voidaan luoda vaihtelevaa ohjelmaa.

### 5.3 Seurakuntien nuortentilat

Köykkä (2014, 90) kirjoittaa, että seurakuntien nuortentilojen tulisi olla nuorille kodinomainen turvapaikka. Toimintaa ei kannata yrittää järjestää paikoissa, jonne liikenneyhteydet ovat huonot. Kun tilat ovat kirkon lähellä, se voi madaltaa nuorten kynnystä käydä kirkossa (Köykkä 2014, 64). Silloin kun tilat ovat erillään kirkkorakennuksesta, pitäisi tilassa jollain tavalla heijastua kirkon yhteinen usko. Vaikutelmaa voidaan luoda erilaisin sisustuselementein, mutta olennaista on myös nuorisotyöntekijöiden asenne, jossa tiivistyy kunnioitukseen ja nuorten vakavasti ottamiseen. (Köykkä 2014, 90.)

Jos nuorisotyöllä ei ole omaa tilaa, ja joudutaan turvautumaan muihin tiloihin kuten seurakuntasaliin. Tällöin toiminnassa täytyy huomioida tilan muu käyttö. Jos nuorisotyöllä on oma tila, tai jopa talo, voidaan toimintaa suunnitella ja toteuttaa vapaammin. Omalla tilalla on nuorille kokoava merkitys. Parhaimmillaan tila on nuorelle hengellinen koti ja paikka kohdata muita nuoria. Nuortentilalla koetut hetket ja muistot tallentuvat mieleen, ja saattavat johdattaa nuoren seurakunnan toimintaan myös muualla kuin kotiseurakunnassa. (Häkkinen 2006, 74–75.)

Nuorten kodikkaaksi kokema paikka ei välttämättä eroa siitä, minkälainen on kodikas aikuisten mielestä. Suunniteltaessa tilaa voidaan miettiä esimerkiksi, millainen paikka on leirikeskuksessa nuorille mieleisin. Kalustuksessa kannattaa

mieltä kodinomaisuutta, eikä sitä, että kyseessä on julkinen tila. (Köykkä 2014, 65.) Köykan (2014, 66) mielestä myös muistot kuuluvat nuortentilojen seinille, kuten valokuvat leireiltä. Kun tilat ovat siistit, ei niihin kohdenneta niin helposti ilkivaltaa, kuin silloin jos kaikki on vähän rempallaan. Kaikkein suosituimmat asiat kannattaa sijoittaa tilan perälle, jotta nuoret joutuvat liikkumaan tilassa, ja samalla näkemään sekä kohtaamaan ihmisiä. Kun joutuu kohtaamaan uusia ihmisiä lähes väkisin, nuoret tutustuvat toisiinsa ja syntyä yhteisöllisyyttä. (Köykkä 2014, 66–67.)

Huonekalujen järjestystä tiloissa on hyvä muuttaa välillä. Kun vakiokävijät asettautuvat samaan paikkaan, saadaan heidät liikkeelle muuttamalla huonekalujen paikkaa. Oven lähetyvillä istuva vanhempien nuorten porukka saattaa karkottaa uudet kävijät, jotka eivät uskaltavu kävelemään siitä ohi. Kaikilla täytyy olla tilalla myös yhtäläinen mahdollisuus osallistumiseen ja esimerkiksi pelien pelaamiseen. (Köykkä 2014, 68.)

## 6 KAUPUNGIN NUORISOTYÖ

Nuorisotyöllä tarkoitetaan nuorten oman ajan käyttöön kohdistuvaa aktiivisen kansalaisuuden edistämistä samoin kuin nuorten sosiaalista vahvistamista, nuoren kasvun ja itsenäistymisen tukemista sekä sukupolvien välistä vuorovaikutusta (Nuorisolaki 27/2006). Nuorisotyö on nuorten tarpeisiin ja vapaaehtoiseen osallistumiseen perustuvaa ohjattua ja yhteisöllistä toimintaa, jonka tarkoituksena on auttaa nuoria liittymään yhteiskuntaan ja tarjota nuorille oppimismahdollisuuksia persoonallisuuden, yhteiskunnan ja kulttuurin kehittämiseksi. (Nieminen 2008, 43.)

Nuorisolain (27/2006) mukaan nuorisotyö kuuluu kunnan tehtäviin. Nuorisotyön toteuttamisesta vastaavat kunnat, nuorisoyhdistykset ja nuorisotyötä tekevät järjestöt. Kunnan nuorisotyöhön kuuluu muun muassa nuorten kasvatuksellinen ohjaus, toimintatilat ja harrastusmahdollisuudet, liikunnallinen, kulttuurinen, kansainvälinen ja monikulttuurinen nuorisotoiminta. Tarvittaessa kunnan on järjestettävä nuorten työpajapalveluita ja etsivää nuorisotyötä. Nuorisotyötä toteutetaan monialaisena yhteistyönä nuorten, nuorisoyhdistysten ja muiden nuorisotyötä tekevien järjestöjen kanssa. (Nuorisolaki 27/2006.)

Nieminen (2008, 23–26) määrittelee nuorisotyölle neljä funktiota eli; nuorten liittäminen kulttuurin, yhteiskunnan ja lähiyhteisön jäseniksi eli sosialisatio, ohjata nuoren kehittymistä omaksi itsekseen eli personalisaatio, sosialisatiossa ja personalisaatiossa ilmenevien puutteiden tasoittaminen ja vaikeuksien korjaaminen, sekä neljäntenä funktiona yhteiskunnan nuorille osoittamiin voimavaroihin sekä niiden suuntaamiseen vaikuttaminen.

### 6.1 Kaupungin nuortentilat

Vuoden 2008 nuorisobarometrissa 88 prosenttia vastanneista on pitänyt tärkeänä, että kunnassa on nuorisotila. 86 prosenttia vastanneista piti tärkeänä, että nuorilla on jokin sisätila, johon kokoontua vapaamuotoisesti. (Myllyniemi

2009, 88.) Nuorisotoimen tarjoamien nuorisotilojen kilpailijoita ovat muut julkiset tilat, esimerkiksi ABC-asetat ja Helsingissä Kampin kauppakeskus. Liikkumisen mahdollisuudet laajentavat nuorten toimintaympäristöä (Kiilakoski ym. 2011, 65). Liikkuminen esimerkiksi julkisilla kulkuvälineillä mahdollistaa hakeutumisen erilaisiin paikkoihin ja ympäristöihin, joissa voi tavata erilaisia ihmisiä, harrastaa tai oleilla. Nuorten nuortentiloilla käymiseen vaikuttaa kulkuyhteyksien lisäksi esimerkiksi se, missä tila on ja mitä palveluita on tilan lähellä. (Kiilakoski ym. 2011, 62–63.)

Kun tutkitaan nuortentiloja, tutkitaan myös sitä fyysistä ympäristöä, jossa nuoret toimivat, ja sitä miten nuoret kokevat tilan. Kaikki nuortentiloiksi suunnitellut tilat, eivät välttämättä muodostu kaikille nuorille tärkeiksi paikoiksi. Toisaalta nuoret voivat kokea enemmän omakseen sellaiset tilat, jotka eivät ole heille varsinaisesti suunniteltuja. Nuoren kokemukseen tilasta liittyy fyysiset puitteet, omat kokemukset ja sosiaalinen vuorovaikutus. Tilasta tulee nuorten, kun he itse tulevat tilaan kokemuksineen ja kokevat tilan itselleen sopivaksi. Nuortentiloissa merkityksellisiä asioita voivat olla pienetkin jutut, kuten sohva tai jokin muu hyvä paikka istua. (Kiilakoski ym. 2011, 60; 89.)

Nuortentiloja voidaan kuvata väljiksi ja tiukoiksi tiloiksi. Väljällä tilalla tarkoitetaan tilaa, jossa monenlaiset kulttuuriset toiminnot ovat sallittuja. Tiukoissa tiloissa puolestaan käyttäytyminen on normitettua. Väljiin tiloihin voi syntyä tiukentavia tekijöitä esimerkiksi nuorten oman toiminnan tai tilan toiminnan suunnittelun vuoksi. Tilan tiukkuus voi asettaa nuoria epätasa-arvoiseen asemaan. (Kiilakoski ym. 2011, 57–58.) Väljää tilaa voidaan pitää ihannenuortentilana, koska siellä nuoret voivat taustoistaan riippumatta toteuttaa itseään, sekä luoda ja ylläpitää vertaissuhteita. Väljää tilaa voidaan kutsua myös matalan kynnyksen tilaksi. (Kiilakoski ym. 2011, 66.)

Köykän (2014, 103) mielestä auktoriteettikysymykset liittyvät olennaisesti nuorten yhteisöllisyyteen tilalla. Paikka, jossa vallitsee tiukat säännöt, ei välttämättä houkuttelu nuoria puoleensa. Komentelevalle asenteelle työntekijät nostavat itseään nuoria korkeampaan asemaan, jolloin ei synny hedelmällistä kanssakäymistä. Nuorten luomat perinteet luovat ja ylläpitävät järjestystä, jos



järjestystä ei ole, joudutaan vetämään rajoja eli tiukentamaan tilaa. Säännöt eivät välttämättä luo turvallisuutta. (Köykkä 2014, 90–91.)

Väljissä tiloissa keskiössä on vapaa-aika, viihtyminen, sosiaalinen vuorovaikutus ja itsensä ilmaiseminen. Tiukoissa tiloissa tietyn funktion toteuttaminen on keskiössä, käyttäytymistä on rajattu. Väljien tilojen etuna on erilaisten ihmisten spontaani kohtaaminen. Nuorten on helpompi toimia tasavertaisina yhteisön jäsenenä, kun heidän käyttäytymistään ei rajoiteta. (Kiilakoski ym. 2011, 61.)

Tiukkuutta väljiin tiloihin tuovat ohjaajien keskenään sovitut rajoitukset (Kiilakoski ym. 2011, 68). Ohjaajat luovat rajat sille, mikä on sopivaa käytöstä ja mikä ei. Rajat voivat olla suuntaviivoja, odotuksia ja sääntöjä. Jotkut näkevät rajat tiukkoina, kun taas toiselle ne voivat olla väljät. Työntekijöiden kesken rajat voivat herättää erimielisyyksiä. Jokaisessa paikassa, jossa on rajoja, on myös vastarintaa rajoja vastaan. (Hart 2014, 24–25.) Ohjaajat rakentavat tiloille tietynlaista toimintakulttuuria, kuten asettavat nollatoleranssin alkoholin, tupakoinnin ja kiroilun suhteen. Tämänkaltaisia rajoituksia tukee myös nuorisotyön arvopohja, jossa korostuvat terveet elämäntavat. (Kiilakoski ym. 2011, 68.)

Sekä ohjaajat että nuoret rakentavat toiminnallaan tilaa joko väljemmäksi tai tiukemmaksi. Ohjaajien toiminnan tulisi olla kaikkia nuoria tukevaa. Ohjaajien toiminta vaikuttaa siihen, millaiseksi tilan lähestyttävyyden, avoimuuden ja tavoitettavuuden muotoutuvat. Nuoret voivat rakentaa erilaisia käyttäytymiskoodoja tilalle, jotka voivat liittyä nuorisokulttuureihin, seksuaalisuuteen tai sosiaaliluokkaan. Toisten nuorten vahva yhteisöllisyys voi aiheuttaa uusille nuorille vaikeuksia tulla tilaan. Tilasta voi muodostua myös tietynlaisen ei-toivottavan nuorisoryhmän paikka, jota nuoret sekä mahdollisesti myös heidän vanhemmat kehottavat välttämään. (Kiilakoski ym. 2011, 69; 74; 90.)

Väljä tila ei automaattisesti tarkoita, että se tuntuisi kaikista turvalliselta. Julkisissa tiloissa esimerkiksi sukupuolinen häirintä saattaa aiheuttaa

turvattomuutta (Kiilakoski ym. 2011, 64). Joku nuori voi kokea väljän tilan turvattomaksi, ja välttää tilaa esimerkiksi tiettyinä aikoina. Kun yrittää luoda väljää tilaa nuorille, voi kääntopuolena tulla kyvyttömyys nähdä niitä esteitä, joita nuoret kokevat toimintaan osallistumiselle. Kun suunnitellaan kasvatustilanteita, meillä on väistämättä ennakko-oletuksia siitä, keitä ja millaisia kasvatettavat ovat. Näistä oletuksista pitäisi olla tietoisia kehitettäessä tilaa tai toimintaa. (Kiilakoski ym. 2011, 67–68.) Tilan väljyyttä voi tarkastella miettimällä minkälaisia toimintoja sallitaan jo tilalla käyville nuorille, sekä kuinka helppo uuden kävijän on tulla tilaan. (Kiilakoski ym. 2011, 74).

Tilat merkityksellistyvät sen mukaan, ketkä niissä käyvät ja ketkä tavallaan ottavat tai valtaavat ne omakseen. Kun tilasta tulee jonkun porukan ”oma”, voi muiden olla hankala tulla tilalle. Aikaisemmissa tutkimuksissa on todettu, että nuortentiloille on vaikeaa tulla uutena. Jotta pääsee sisälle uutena, täytyy tuntea joku sisällä olevista nuorista ja mahdollisesti tulla hänen turvassaan tilalle ensimmäistä kertaa. Nuortentilan sisällä olevia nuoria voi yhdistää epäluulo uusia kävijöitä kohtaan. Uusia nuoria saatetaan jopa kiusata, testata tai katsoa pahasti. (Kiilakoski ym. 2011, 64; 74–75.)

## 6.2 Espoon kaupungin nuortentilat ja kirjastot nuorisotyön toimintaympäristöinä

Espoon kaupungilla on yhteensä 18 nuorisotilaa. Nuorisotiloilla työskentelevät nuurisonohjaajat vastaavat pääsääntöisesti 9–17-vuotiaille suunnatusta toiminnasta, joista keskeisimpiä ovat nuorten illat, harrastuskerhot ja kurssit. Nuorisotilat tarjoavat nuorille turvallisen ympäristön tavata kavereita ja viettää vapaa-aikaa. Nuorisotoimella on myös Gräsan kädentaitojen keskus, joka on erikoistunut kädentaitoihin, sekä sateenkaarinuorille tarkoitettu nuorisotila Kirjava. Ruotsinkielistä nuorisotyöstä vastaa Sökö Ungdomslokal, joka sijaitsee Soukassa. Ruotsinkielistä toimintaa järjestetään lisäksi koulujen tiloissa. (Espoo 2015.)

Seurakuntien työntekijät ovat myös kiinnittäneet huomiota siihen, että kirjastosta on tullut nuorille yksi paikka viettää vapaa-aikaa. Olen tehnyt saman havainnon

myös itse. Leppävaaran kirjaston nuortenosastosta on tullut nuorisotilan kaltainen paikka. Espoon kaupungin nettisivuilla kerrotaan Sellon kirjaston nuortenosaston, Pointin, tarjoavan nuorisotilatoimintaa yli 12-vuotiaille nuorille. Tarjolla on muun muassa erilaisia pelejä, askartelua ja kerhoja perinteisten kirjastopalvelujen lisäksi. Pointissa työskentelee kirjastohenkilökunnan lisäksi neljä nuorisonohjaajaa. (Espoo 2015.)

Laura Hokkanen (2012, 151) pohtii artikkelissaan voiko kirjasto olla tulevaisuuden nuorisoalan ja aktiivisen kansalaisuuden ja yhteisöllisyyden työkenttä. Voisiko kirjastossa työskennellä nuorisotyöntekijä tai yhteisöpedagogi, jotka keskittyisivät pedagogisuuteen ja yhteisöllisyyteen? Kirjaston perinteistä, vakavaa roolia sivistyksen vaalijana ja kulttuuriperinnön säilyttäjänä on yhä enemmän alettu tietoisesti laajentaa kohti eräänlaista hauskuuden tavoittelua (Hokkanen 2012, 152). Nuorten osuus kirjaston käyttäjistä on laskenut, ja sen jälkeen kirjastoja on alettu kehittämään, jotta nuoret löytäisivät kirjastot uudelleen. Kirjastoalan ammattilainen kaipaa nuorisotyöntekijää kehittämään toiminnallisuutta kirjastossa. Monialainen yhteistyö kirjastossa voi luoda uudenlaisia aktiviteetteja ja käyttömahdollisuuksia. (Hokkanen 2012, 152–153.)

Hokkasen (2012, 153–154) mukaan kirjaston olisi tarjottava yksittäisen tiedon sijaan yhteyksiä esimerkiksi kulttuurikontekstiin ja yksilön omaan kokemusmaailmaan, jotta tieto tulisi merkitykselliseksi. Sekä kirjasto, että nuortentilat ovat potentiaalisia paikkoja yhdessäololle, yhteisöllisyydelle, epäviralliselle oppimiselle, yhteiskuntaan sopeutumiselle ja aktiivisen kansalaisuuden toteutumiselle. Kirjastosta puhutaan kuntalaisten yhteisenä olohuoneena, jossa voi jutella, rentoutua, kehittyä ja viettää aikaa. Kirjasto ei sulje ketään ulkopuolelle. Edellä mainittujen huomioiden perusteella nuorisotyöntekijän olisi varsin luontevaa työskennellä myös kirjastossa. (Hokkanen 2012, 155.)

Nuorisotyön menetelmät kirjastossa voisivat olla esimerkiksi tiedotus- ja neuvontatyötä, seikkailu- ja taidekasvatusta, ohjaustoiminnallisia virikkeitä, tapahtumia, keskustelupiirejä tai mediakasvatusta. Espoossa Sellon kirjasto ja

Entressen kirjasto ovat edelläkävijöitä suomalaisessa nuorisokirjastokokeilussa. Sellon kirjaston Pointissa on muun muassa studio ja soittuhuoneita. Entressen kirjastossa pääosassa kirjojen sijasta ovat teemat, tapahtumat ja tila. (Hokkanen 2012, 158; 160.)

Kirjastojen nuortenosastoja on kehitetty Nuortenosasto - vertaisuutta, vastuuta ja yhdessä tekemistä -hankkeessa vuosina 2014–2015. Hankkeen projektikoordinaattori Tuuli Rauvala (2015) kertoi Espoon kirjastojen nuortenosastoista. Entressen kirjaston nuortenosaston nimi on Kibe ja Ison Omenan kirjaston nuortenosasto on Starttis. Lisäksi Kivenlahden kirjaston nuortenosastossa järjestetään toimintaa nuorille. Nuortenosastoilla työskentelee kirjastovirkailijoita, kirjastonhoitajia, oppisopimusopiskelijoita ja siviilipalvelusmiehiä, poikkeuksena Pointti, jossa työskentelee myös nuorisotyöntekijöitä. Arkena nuortenosastoilla ei ole suunniteltua toimintaa, mutta osastoista löytyy muun muassa pelejä ja käsitöitä. Loma-aikoina järjestetään esimerkiksi peliturnauksia, ulkopelejä, leipomista, retkiä ja askartelua. Toiminta on ilmaista. Rauvala kertoi, että kirjasto on pääasiassa nuorille paikka olla, kaikki muu ohjelma on vain plussaa.

Entressen kirjaston nuortenosasto ja Keski-Espoon asukas- ja nuorisotila Sentteri ovat tehneet työntekijävaihtoja muutaman kerran kuukaudessa (Rauvala 2015). Moniammatillinen yhteistyö on haastavaa. Jossain tapauksissa tavallaan kilpaillaan samoista nuorista eri tahoille. Sekä nuorisotalojen, että kirjastojen tavoitteena on toimia merkittävänä nuorten palvelujen toteuttajana. Samoista nuorista kilpailee myös muut nuorisotyötä järjestävät organisaatiot, kuten seurakunta. (Hokkanen 2012, 161.)

## 7 AIKAISEMMAT TUTKIMUKSET

Etsiessäni aikaisempia samankaltaisia tutkimuksia, löysin useita vaihtoehtoja, mihin olisin voinut tutustua tarkemmin. Tutkimuksia löytyi sekä kaupungin että kirkon nuorisotyön piiristä. Kaupungin nuorisotyöhön tehtyjä tutkimuksia löytyi selvästi enemmän. Useimmissa tutkimuksissa pääpaino oli osallisuudessa. Valitsin tutustuttavaksi sellaisia tutkimuksia, jotka oli toteutettu kyselylomakkeella.

Sanna Niemen (2013) tutkimus Nuorisotalo Sillan maineesta on tavoitteeltaan samankaltainen kuin minun tutkimukseni. Tutkimuksen tarkoitus oli tehdä selvitys nuorisotalo Sillan maineesta paikallisten nuorten keskuudessa. Aineiston kerättiin webropol-ohjelmalla kolmelta eri koululta. Vastaajia oli yhteensä 143. Tutkimuksen avulla selvisi, että nuoret käyvät nuorisotalolla, koska heillä ei ole muutenkaan paikkaa minne mennä. Toinen tärkeä syy nuorisotalolla käymiseen oli kavereiden tapaaminen. Ne nuoret, jotka eivät käy nuorisotalolla, kokivat siellä järjestettävän toiminnan tylsäksi. (Niemi 2013.) Suunnitellessani tutkimusta, mietin myös kyselyn toteuttamista kouluilla, jotta olisi saanut näkökulman siihen, miksi nuoret eivät käy seurakunnan nuortentiloilla. Kyselyyn olisi voinut valita jokaisen seurakunnan alueelta muutaman koulun, jotta otoksesta ei olisi tullut liian suuri.

Toinen tutkimus johon tutustuin, oli Helka Yrjänän ja Karoliina Knuutilan (2014) tutkimus Ylivieskan nuorisotalolle. Opinnäytteen tarkoituksena oli selvittää nuorten kokemuksia nuorisotalon toiminnasta ja avoimista ovista sekä niiden kehittämistarpeista. Tutkimuksessa selvitettiin myös nuorisotyöntekijän kokemuksia avointen ovien merkityksestä nuorille. Tavoite oli saada tutkimuksen kautta tietoa työntekijöille, mitä nuoret pitävät tiloilla tärkeänä. Aineisto kerättiin webropol-ohjelman avulla ja haastattelemalla nuorisotyöntekijää. Kyselyssä oli sekä avoimia, että monivalintakysymyksiä. Tutkimuksessa selvisi, että nuoret olivat pääsääntöisesti tyytyväisiä nuorisotalon sen hetkiseen toimintaan. Avointen ovien toiminnassa tärkeintä oli

se, että sinne saattoi mennä omana itsenään. Tärkeää nuorille oli myös lämmin ajanviettopaikka, ohjaajan läsnäolo ja kaverit. (Yrjänä & Knuutila 2014.)

Monessa löytämässäni tutkimuksessa käsiteltiin osallisuutta, kuten Yrjänän ja Knuutilan tutkimuksessa. Tämä tutkimus oli tehty myös kaupungin nuorisotoimelle, mutta toimi mielestäni hyvänä esimerkkinä omalle tutkimukselleni. Tutkimuksessa oli käytetty sekä kvantitatiivista että kvalitatiivista tutkimusmenetelmää, oma tutkimukseni oli käytännössä kvantitatiivinen, mutta kysely sisälsi myös muutaman avoimen kysymyksen.

Tea Adeolan ja Elina Hakkaraisen (2014) laadullisessa tutkimuksessa selvitettiin nuorten mielipiteitä Kuopion evankelis-luterilaisen seurakuntayhtymän tilojen merkityksestä, varustelusta ja saavutettavuudesta. Lisäksi selvitettiin nuorten kokemuksia hiljentymisestä ja osallisuuden mahdollisuuksista tiloissa. Tavoite oli saada nuorten ääni kuuluviin. Tutkimukseen haastateltiin kahdeksaa vapaaehtoista nuorta seurakuntayhtymästä. Tutkimuksessa selvisi, että nuoret viettävät aikaa paljon nuortentiloilla sosiaalisessa kanssakäymisessä. Nuorten mielestä tilojen varustelun ei tarvitse olla erikoinen, mutta he tykkäsivät tilojen olevan kodikkaita. Tilojen keskeinen sijainti on tärkeää ja vaikuttaa tiloilla käymiseen. Myös tiedottamisella on merkitys. Yleisesti nuoret olivat tyytyväisiä seurakunnan tiloihin. (Adeola & Hakkarainen 2014.) Tässä tutkimuksessa selvitettiin myös muiden seurakunnan tilojen kuin nuortentilojen käyttämistä nuorten keskuudessa. Pääasiassa tutkimus kuitenkin painottui nuortentiloihin. Valitsin kvantitatiivisen menetelmän tutkimukseeni saadakseni suuremman otannan kuin laadullisessa tutkimuksessa.

Henri Isokuortti, Matti Rintamäki ja Tommi Heinimo (2014) selvittivät kvantitatiivisen tutkimuksen avulla nuorisotyön houkuttavuutta rippikoulun jälkeen Roihuvuoren seurakunnassa. Tutkimuksen tarkoitus oli selvittää tekijöitä, jotka vaikuttavat nuorten osallistumiseen tai osallistumattomuuteen seurakunnan toimintaan sekä minkälaista toimintaa nuoret toivoisivat rippikoulun jälkeen. Tutkimus toteutettiin paperisella kyselylomakkeella, ja se oli suunnattu rippikoululaisille. Kyselyyn vastasi 134 nuorta joista 69 % kertoi, ettei

ollut osallistunut seurakunnan toimintaan rippikoulun jälkeen. Suurimmat syyt osallistumiselle oli rippikoulu, kaverit ja isokset. Yli puolet vastaajista kertoi rippikoulun vaikuttaneen osallistumiseen paljon. (Kuortti; Rintamäki & Heinimo 2014.) Tutkimuksen pääpaino oli seurakunnan toimintaan osallistumisessa. Tutkimus oli toteutettu paperisella kyselylomakkeella, joka ei mielestäni ole yhtä käytännöllinen kuin tietokoneella täytettävä kysely. Myös aineiston analysointi on siten helpompaa, kun kyselyyn on vastattu tietokoneella.

## 8 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Toteutin tutkimuksen kvantitatiivisella menetelmällä. Kysely toteutettiin Wepropol-ohjelman avulla internetissä. Kyselyyn vastaaminen tietokoneella on nuorille luonnollinen tapa vastata nykypäivänä. Sähköiset vastaukset ovat käännettävissä suoraan tiedostoksi tutkijan käyttöön, tämä helpottaa tutkijan työmäärää (Valli 2010, 113).

Tutkimuksen perusjoukkoon kuuluu kaikkien kolmen nuortentilan kävijät, jotka ovat iältään 13–18-vuotiaita. Jokaisella perusjoukkoon kuuluvalla oli mahdollisuus osallistua tutkimukseen, jos he kävivät nuortentilalla tutkimuksen aikana. Kyselyyn vastanneista muodostuu otos. Mitä suurempi otos on, sitä tarkempia tulokset ovat. (Alkula, Pöntinen & Ylöstalo 1999, 107–108.)

### 8.1 Tutkimuskysymykset

Tutkimuksen avulla oli tarkoitus selvittää syitä, miksi nuoret viettävät aikaa seurakunnan nuortentiloilla. Lisäksi selvitin seurakuntien nuortentilojen ja toiminnan vahvuuksia sekä kuinka tiloja ja niillä tapahtuvaa toimintaa voisi kehittää. Neljäs näkökulma liittyi seurakuntien nuortentilojen ja kaupungin nuortentilojen sekä kirjastojen eroavaisuuksiin. Tutkimuskysymyksiksi muotoutui neljä kysymystä:

- 1) Miksi nuoret käyvät seurakunnan nuortentiloilla?
- 2) Mitkä ovat seurakuntien tilojen ja toiminnan vahvuudet?
- 3) Miten seurakuntien nuortentiloja ja toimintaa voisi kehittää?
- 4) Miten seurakuntien nuortentilat ja toiminta eroavat kaupungin nuortentiloista ja kirjastoista sekä niiden järjestämästä toiminnasta?



## 8.2 Kvantitatiivinen tutkimus

Kvantitatiivisen eli määrällisen tutkimuksen ominaispiirteitä ovat strukturointi, mittaaminen, tiedon esittäminen numeroin, tutkimuksen objektiivisuus ja vastaajien suuri lukumäärä. Määrällisellä tutkimuksella saadaan yleiskuva mitattavien ominaisuuksien välisistä suhteista ja eroista. Määrällisen tutkimuksen mittareita ovat kysely-, haastattelu-, ja havainnointilomake. Tutkimuksen tulokset esitetään numeroina, joita tutkija tulkitsee ja selittää sanallisesti. (Vilka 2007, 13–14.)

Kvantitatiivisen tutkimuksen tekeminen edellyttää tutkittavan ilmiön peruspiirteiden systemaattisen mitattavuuden. Ilmiöstä täytyy voida erottaa mitattavia osia. Kvantitatiivista tutkimusta tehdessä täytyy tuntea tutkittava kohde ja sen ympäristö, jotta tuloksia voidaan tulkita oikein. (Alkula ym. 1999, 20–21.) Tutkimuskohteeni ovat minulle tuttuja, Siivessä ja Kulmassa olen ollut työharjoittelussa. Sodessa olen käynyt muutaman kerran ja sen lisäksi olen haastatellut työntekijöitä tietääkseni nuortentilasta ja toiminnasta enemmän. Teoriaan tutustumisen myötä tunnen myös aiheeseen liittyvät ilmiöt.

## 8.3 Kyselytutkimus

Kysely on aineiston keräämisen tapa, jossa kysymysten muoto on vakioitu: kaikilta kyselyyn vastaavilta kysytään samat asiat, samassa järjestyksessä ja samalla tavalla (Vilka 2007, 27). Kyselyssä vastaaja lukee itse kysymyksen ja vastaa siihen. Kyselyn voi toteuttaa esimerkiksi postitse tai internetissä. Kysely sopii aineiston keräämiseen hyvin, jos tutkittavia on paljon ja he ovat hajallaan. Kyselyn ajoitus tulee valita huolellisesti, jotta vastausprosentti ei jää liian alhaiseksi vähäisten vastausten myötä. (Vilka 2007, 28.)

Määrällisessä tutkimuksessa mittaamista on kaikki, missä tehdään eroja havaintoyksiköiden välille. Havaintoyksikkö voi olla esimerkiksi esine, asia tai ihminen, jonka ominaisuuksia mitataan valituilla muuttujilla. Muuttujia voi olla esimerkiksi ikä, aika ja sukupuoli. Määrällisessä tutkimuksessa muuttujat ovat

usein käsitteellisiä asioita, ne täytyy rakenteellisesti purkaa ennen mittaamista pienempiin osa-alueisiin, kuten kysymyksiksi ja vastausvaihtoehdoiksi. Ennen kyselylomakkeen luomista on tutkijan määriteltävä keskeiset käsitteet niin, että niitä voidaan mitata. (Vilkka 2007, 36.)

Kysymykset on luotava huolellisesti, koska ne luovat perustan tutkimuksen onnistumiselle. Tulokset vääristyvät jos vastaaja ei ajattele samalla tavalla kuin miten tutkija on kysymyksen tarkoittanut. Sanamuodot eivät saa olla häilyviä tai epämääräisiä, eivätkä kysymykset saa johdatella vastaajaa. Teoriaan on tärkeää perehtyä ennen aineiston keräämistä, jotta tiedetään mihin aineistolla pyritään löytämään vastauksia. (Valli 2010, 103–104.) Strukturointi tarkoittaa tutkittavan asian ja sen ominaisuuksien suunnittelua ja vakiointia sellaisiksi kysymyksiksi ja vastausvaihtoehdoiksi niin, että kaikki ymmärtävät kysymykset samalla tavalla. (Vilkka 2007, 14–15.)

Kyselyt alkavat usein taustakysymyksillä, niiden jälkeen tulevat helpot kysymykset, jotka johdattelevat varsinaiseen aiheeseen. Jos kysymyksissä olisi arkoja kysymyksiä, ne on hyvä laittaa helppojen kysymysten jälkeen. Lopuksi laitetaan taas helpompia kysymyksiä. Jos kysely on pitkä, toinen vaihto ehto on sijoittaa taustakysymykset kyselyn loppuun, jotta vastaajan motivaatio säilyisi tärkeimpien kysymysten kohdalla. Taustakysymykset ovat helppoja vastattavia, vaikka aistit eivät olisikaan enää terävimmillään. (Valli 2010, 105.)

Pääsiassa kyselyssä käytin monivalintakysymyksiä. Monivalintakysymyksissä vastausvaihtoehdot ovat ennalta määrätty ja kysymysmuoto on vakioitu (Vilkka 2007, 62). Suunnittelin vastausvaihtoehdot itse oman kokemukseni pohjalta, jonka jälkeen seurakuntien työntekijät saivat kertoa oman mielipiteensä kysymyksistä ja antaa lisää ideoita. Jos kyselyssä käytetään valmiita vastausvaihtoehdot, tulee kysymykseen lisätä tarvittaessa ”muu, mikä?”-vaihtoehto, jotta vastaajalle löytyy ainakin yksi sopiva vaihtoehto (Valli 2010, 125).

Kyselyssä oli muutama avoin kysymys. Avoimet kysymykset ovat laadullisia kysymyksiä ilman vastausvaihtoehdot, vastaaja voi kirjoittaa sanallisen

vastauksen vapaasti (Vilkkä 2007, 62). Avoimia kysymyksiä voidaan analysoida tilastollisin menetelmin luokittelemalla vastaukset ryhmiin. Toinen vaihtoehto on analysoida vastauksia teemoittain. Avoimet kysymykset sopivat hyvin sellaisiin kohtiin, jossa kaivataan uusia ideoita. Lisäksi avoimella kysymyksellä voidaan saada esiin vastaajan perusteellinen mielipide. Toisaalta niihin vastaaminen on vastaajalle työläämpää, ja niihin on helppo jättää vastaamatta. (Valli 2010, 126.) Kyselyn avoimissa kysymyksissä oli merkkimäärä, että sain kaikilta avoimiin kysymyksiin edes jonkin vastauksen. Silti en kokenut, että avoimet kysymykset olisivat toimineet toivomallani tavalla. Syynä siihen voi olla huonosti muotoillut kysymykset tai vastaajat eivät olleet kiinnostuneita kirjoittamaan pidempiä lauseita vastauksiksi.

Kyselyn alkuun tulee kirjoittaa saate, jossa kerrotaan tutkimuksesta. Saate toimii vastaajien innostajana, siksi tärkeää kiinnittää huomiota saateen ja kyselyn visuaaliseen ilmeeseen. Vastaajan motivointi vastaamiseen alkaa saatteesta. Saate sisältää tiedon myös mahdollisesta arvonnasta, johon vastaajalla on mahdollisuus osallistua. Vastaajalla tulee kertoa selkeästi arvontaan osallistumisesta, mahdollisuudesta voittaa ja arvonnän toteutuksesta käytännössä. Jos kyselyyn vastanneiden kesken arvotaan palkintoja, on otettava huomioon vastaajien motiivi kyselyyn vastaamisessa. Toisaalta arvonta voi lisätä vastausprosenttia, mutta toisaalta arvonta saattaa olla ainut syy, miksi vastaaja vastaa kyselyyn. Tällöin vastaamisen laatu voi kärsiä. (Vilkkä 2007, 64–66.)

Internet-kyselyissä vastaukset tallentuvat tietokantaan, joka mahdollistaa aineiston käsittelyn tilasto-ohjelmistolla. Internet-kysely on nopea menetelmä kerätä tietoa. Perusjoukolle tulisi saada tieto kyselystä ja vastaamisen mahdollisuuksista. (Heikkilä 2008, 69.) Kysely toteutettiin nuortentiloilla, tietokoneiden ja tablet-laitteiden avulla. Sitä mainostettiin paperimainosin nuortentiloilla. Internet-kyselyssä riskinä on, että kyselyyn vastaavat otokseen kuulumattomat henkilöt, lisäksi on vaikeaa estää saman henkilön vastaaminen useampaan kertaan (Heikkilä 2008, 19). Internet-kyselyn etu on objektiivisuus eli puolueettomuus. Tutkimuksen tekijä ei vaikuta kyselyn vastauksiin ja

tuloksiin, elleivät vastaajat tunne tutkijaa. Yleensä internet-kyselyssä tutkija ei tapaa vastaajia. (Vilkkä 2007, 16.)

#### 8.4 Aineiston analysointi

Aineiston analysoinnissa pyritään ratkaisemaan tutkimusongelmat. Viitekehys luo pohjan tutkimusraportin jäsentelylle. Viitekehyksessä yhdistyy teoreettinen tietopohja ja empiirinen tutkimus. Kun aineistoa lähdetään analysoimaan, täytyy ensin selvittää, mitä tuloksia tarvitaan, jotta saadaan vastaukset tutkimusongelmiin. (Heikkilä 2008, 143; 145.)

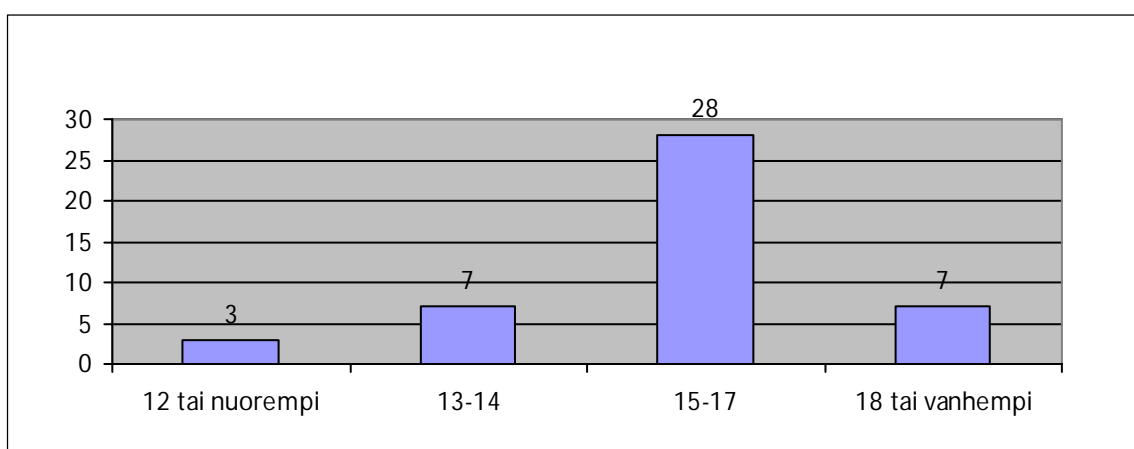
Taulukointi on taloudellinen ja objektiivinen tapa esittää monia lukuja pienessä tilassa. Taulukot sopivat hyvin raportteihin. Hyvällä visuaalisella suunnittelulla taulukon luettavuutta voidaan parantaa. Taulukossa täytyy olla kaikki tarvittavat tiedot sen tulkitsemiseen, muttei kuitenkaan liikaa sarakkeita, ettei se mene sekavaksi. Tekstiin sijoitetut taulukot tulee aina tulkita myös sanoin. Liitteistä löytyvät taulukot voivat olla suurempia, mutta niidenkin tulee olla yksiselitteisiä ja selkeitä. (Heikkilä 2008, 149.)

Analysoin aineistoani ristiintaulukoinnilla sekä graafisin esityksin. Kahden tai useamman muuttujan ristiintaulukointi on tiedon esittämisen perustapa. Se kuvaa selvästi ja havainnollisesti muuttujien yhteyksiä. Ristiintaulukoinnissa tulokset esitetään suhteellisina lukuina, jotta niitä on helpompi vertailla ilman ylimääräisiä laskutoimituksia. (Alkula ym. 1999, 175; 177.)

Pylväsdiagrammissa esitetään muuttujan jakaumaan koskevia tietoja toisten, luokiteltujen, muuttujien luokissa. Toinen käytetty graafinen esitystapa on niin sanottu piirakkakuvio, jossa ympyrän sektorin koko vastaa esitetyn ominaisuuden määrää. (Alkula ym. 1999, 194–195.) Avoimilla kysymyksillä saadut vastaukset täytyy ryhmitellä asiasisältöjen mukaan. Tärkeää on määritellä tarkkaan ja perustellusti, millaisia ryhmiä vastauksista muodostetaan ja mitkä ovat niiden sisällöt. Ryhmien tulee olla toisensa pois sulkevia. (Vilkkä 2007, 68.)

## 9 TUTKIMUSTULOKSET

Kysely oli täytettävissä tietokoneilla ja tableteilla nuortentiloilla kolmen viikon ajan toukokuussa. Vastauksia kyselyyn tuli odotettua vähemmän, kolmelta seurakunnan nuortentilalta vastauksia tuli yhteensä 45. Leppävaaran nuortentila Siivestä vastauksia tuli eniten, 18, Olarin Kulmasta 15 ja Espoonlahden Sodesta 12. Vastaaajista vähän yli puolet oli poikia. 15 -17-vuotiaita vastaaajia oli selvästi eniten. (KUVIO 1)



**Kuvio 1. Vastaaajien ikäjakauma**

Suurin osa nuortentiloilla käyvistä nuorista saapui tilalle seurakunnan alueelta, mutta jokaiselle tilalle oli saapunut muutamia nuoria myös muiden seurakuntien alueilta. Kulmaan nuoria oli saapunut selvästi eniten lähialueilta; Olarista, Matinkylästä ja Niittykummusta. Kaksi vastaaajista oli tullut Espoonlahden seurakunnan alueelta. Leppävaarassa ja Espoonlahdessa nuoria oli tullut sekä kauempaa, että nuortentilan lähistöltä.

Vastaaajien joukossa oli eniten rippikoululaisia, isoskoulutuksessa olevia ja jo isosena olleita nuoria. Yhdeksän nuorta kertoi käyvänsä vain nuortenilloissa tai avoimissa ovissa, ja 12 kertoi viettävänsä aikaa seurakunnan nuortentilalla vain satunnaisesti. Kysymyksessä sai valita korkeintaan kaksi väittämää, jotka nuori koki sopivan itseensä. (TAULUKKO 1.)

**Taulukko 1. Tietoja vastaajista**

	Siipi	Kulma	Sode	Yht.
Olen rippikoululainen	9	3	1	13
Ohjaan seurakunnan kerhoa	1	1	4	6
Käyn isoskoulutuksessa	3	7	3	13
Olen toiminut isosena	4	5	4	13
Käy vain nuortenilloissa tai avoimissa ovissa	5	1	3	9
Vietän aikaani seurakunnan nuortentilalla vain satunnaisesti	2	6	4	12

Siipi on auki kaksi kertaa viikossa, tiistaisin ja perjantaisin. Vastaajista 8 (N=18) kertoi käyvänsä Siivessä kaksi kertaa viikossa, kolme vastaajaa kerran viikossa. Ensimmäistä kertaa Siipeen oli vastaajista saapunut kolme.

Kulma on avoinna myös kaksi kertaa viikossa, tiistaisin ja perjantaisin. Lisäksi torstaisin on Risteys-messu ja keskiviikkoisin Vanha Kulma nuorille aikuisille. Vastaajista 4 (N=15) kertoi käyvänsä tilalla kerran viikossa, 5 vastaajaa kahdesti tai kolmesti viikossa. Vastaajista 5 kertoi käyvänsä nuortentilalla vain muutaman kerran kuussa, ja yksi harvoin.

Sode on auki joka arkipäivä, sekä parittomien viikkojen lauantait. Neljä vastaajaa (N=12) kertoi käyvänsä Sodessa kerran viikossa. Yksi vastaaja kertoi käyvänsä Sodessa kaksi kertaa viikossa, kolme vastaajaa 3-4 kertaa viikossa. Vastaajista kolme käy Sodessa vain muutaman kerran kuukaudessa ja yksi harvoin.

### 9.1 Nuortentilat ajanviettopaikkoina

Tutkimuksen mukaan eniten nuoria seurakunnan nuortentiloille vetää kaverit, nuortentilan toiminta ja ohjaajat nuortentilalla. Vastuusta kiinnostuneita

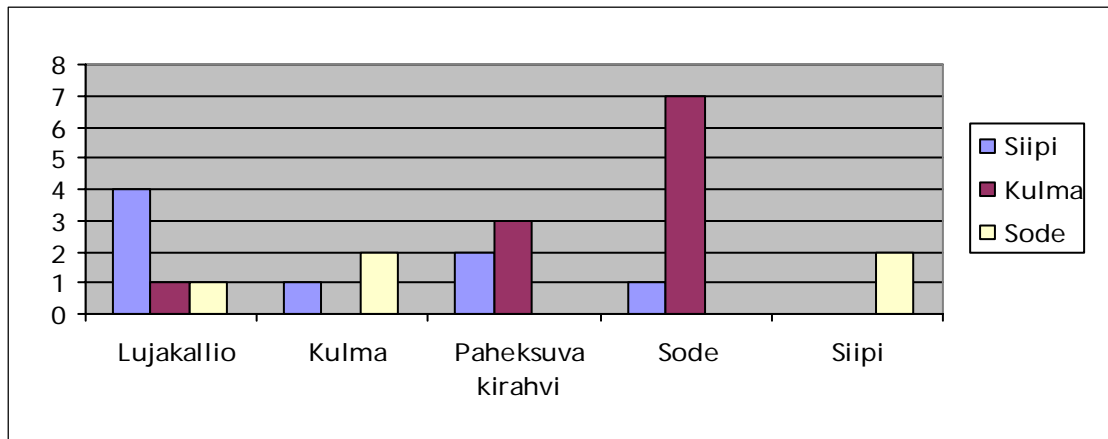
ilmoittautui vain kaksi. Yhden nuoren nuortentilalle oli käsenyt vanhemmat. Seitsemän vastaajaa ilmoitti käyvänsä tilalla, koska on kiinnostunut uskosta. Kolme nuorta kertoi, ettei ole muutamaan paikkaa minne mennä. Muiksi syiksi mainittiin rippikoulu ja hengaaminen. Monivalintakysymyksessä oli mahdollista valita 1–3 vaihtoehtoa. (TAULUKKO 2.)

**Taulukko 2. Syyt seurakunnan nuortentiloilla käymiseen**

	Siipi	Kulma	Sode	Yht.
Kaverit	15	13	11	38
Ohjaajat	2	5	5	12
Toiminta	8	8	6	22
Saan vastuuta	0	1	1	2
Vanhempani käskivät	1	0	0	1
Olen kiinnostunut uskosta	1	5	1	7
Ei ole muutakaan paikka minne mennä	1	0	2	3
Muu syy	4	1	2	7

### 9.1.1 Espoon seurakuntayhtymän seurakuntien nuortentilat

Kysymyksessä 16 (LIITE 1) kysyttiin, ovatko nuoret käyneet muiden Espoon seurakuntayhtymän seurakuntien nuortentiloilla. Kulman nuoret olivat eniten vierailleet muilla nuortentiloilla, 11 vastaajaa (N=15) oli käynyt jollain muuallakin kuin omalla nuortentilalla. Sodessa Kulman vastaajista oli käynyt 7. Siiven nuorista 4 oli käynyt Espoon tuomiokirkkoseurakunnan Lujakalliolla. Soden vastaajista vain 5 kertoi käyneensä jollain muulla nuortentilalla kuin omalla nuortentilalla. Kulman nuorista kukaan ei ollut käynyt Siivessä. Soden vastaajista kukaan ei ollut vierailut Tapiolassa, Paheksuvassa kirahvissa. (KUVIO 2.)



**Kuvio 2. Vierailu muilla Espoon seurakuntayhtymän seurakuntien nuortentiloilla.**

Nuorilta kysyttiin kysymyksessä 17 (LIITE 1), mikä edesauttaisi vierailua muiden seurakuntien nuortentiloilla. Vastaajista 37 (N=45) oli sitä mieltä, että he voisivat mennä todennäköisemmin muiden seurakuntien nuortentiloille jos tiloilla olisi kavereita. Seurakuntien yhteisillä tapahtumilla voisi olla merkitystä muilla nuortentiloilla käymiseen 17 vastaajan mielestä. Kaksikymmentä vastaajaa menisi ehkä toiselle nuortentilalle jos saisi jonkun kaverin lähtemään mukaan.

Kyselyssä kysyttiin myös, ovatko nuoret osallistuneet jonkun vapaan suunnan nuortentoimintaan (LIITE 1, kysymys 22). Suurin osa ei ollut osallistunut. Kaksi vastaajaa kertoi käyneensä vapaan suunnan nuortentoiminnassa. Suomen evankelisluterilainen Kansanlähetys ja Helsingin Saalem-seurakunta olivat paikat, jotka mainittiin.

### 9.1.2 Kaupungin nuortentilat ja kirjastot

Kysymyksessä 18 (LIITE 1) kysyttiin millä kaupungin nuortentiloilla ja kirjastoissa nuoret käyvät. Lisäksi vastauksessa sai kertoa myös muita tahoja, jotka järjestävät nuorille toimintaa pääkaupunkiseudun alueella. Muiksi tahoiksi nuoret olivat kirjoittaneet muun muassa harrastuspaikkoja. Pääasiassa nuoret kertoivat käyvänsä seurakunnan nuortentilaa lähellä olevilla kaupungin nuortentiloilla tai kirjastoissa.



Leppävaaran seurakunnan alueella nuoret käyvät Leppävaaran nuorisotilalla, Sellon kirjastossa ja sen yhteydessä olevassa Pointissa. Olarissa nuoret käyvät Olarin nuorisotilalla ja Iso Omenan kirjaston Starttiksessä. Soden vastaajista puolet (N=12) kertoi käyvänsä Soukan nuorisotilalla, joka sijaitsee toisella puolella tietä. Muutama nuori Sodesta kertoi käyvänsä myös Soukan kirjaston Pikku-Kikessä.

## 9.2 Seurakunnan nuortentilojen vahvuudet ja heikkoudet

Annoin nuorille listan adjektiiveja (LIITE 1, kysymys 8), joista he saivat valita 3–5 nuortentilaa kuvaavaa sanaa. Adjektiivit valikoituivat osin teoriategstin pohjalta ja osin omista ajatuksistani millaisiksi nuortentiloja voisi kuvailla. Osa adjektiiveista on toisensa vastakohtia. Nuortentilat saivat osakseen paljon positiivisen sävyisiä adjektiiveja. ”Meluisa” oli ainut negatiivissävytteinen adjektiivi, joka sai enemmän kuin yhden äänen.

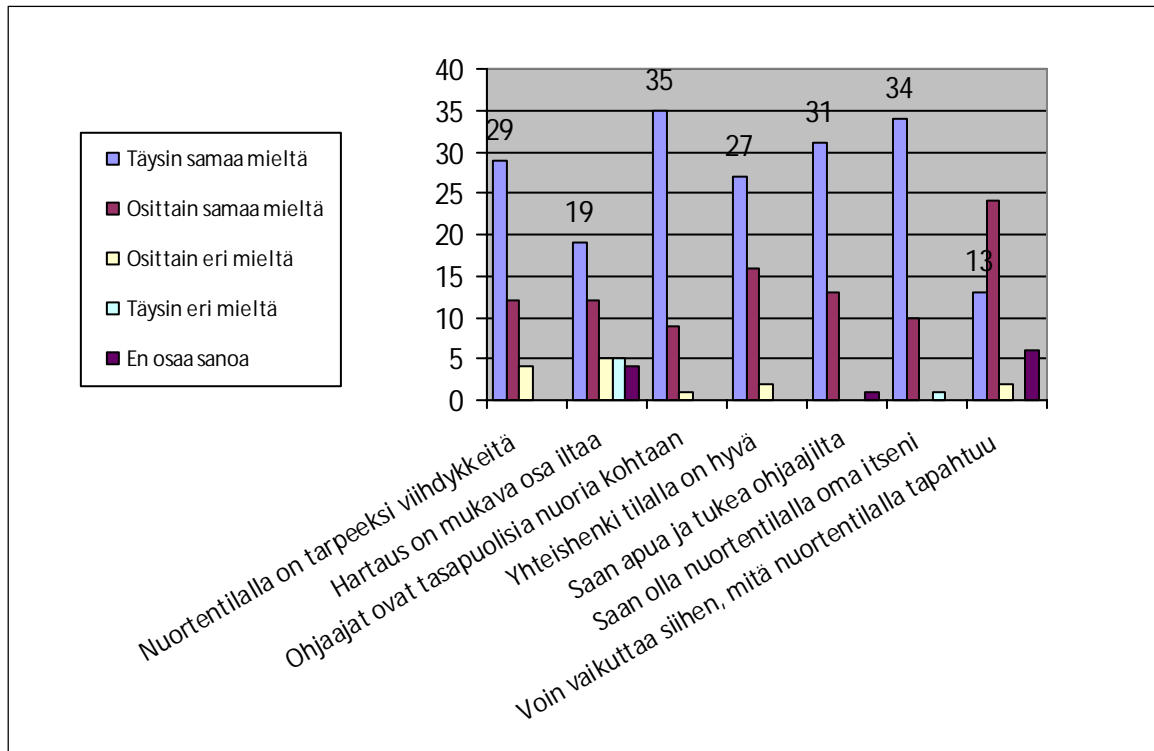
Siiven nuoret kuvasivat nuortentilaa rennoksi, kotoisaksi, avoimeksi, turvalliseksi ja hauskaksi. Nuortentilaa kuvattiin myös nuorekkaaksi ja tasa-arvoiseksi. Kulman nuoret kuvasivat Kulmaa rennoksi, turvalliseksi, kotoisaksi, hauskaksi ja avoimeksi. Myös ”yhteisöllinen” oli mainittu 5 kertaa. Sodessa nuoret kuvasivat tilaa rennoksi, turvalliseksi, avoimeksi, hauskaksi, meluisaksi ja kotoisaksi.

Kysymyksessä 9 (LIITE 1) oli lista väittämiä nuortentiloista, nuoret vastasivat väittämiin joko täysin samaa mieltä, osittain samaa mieltä, osittain eri mieltä, täysin eri mieltä tai en osaa sanoa. Väittämät muodostuivat osittain teoriakirjallisuuden pohjalta, osan väittämistä ideoi seurakuntien nuorisotyönohjaajat. Väittämällä yritin selvittää nuortentilojen vahvuuksia ja kehittämistarpeita. Siiven nuoret pitivät ohjaajia tasapuolisina nuoria kohtaan, 17 vastaajaa (N=18) oli väittämistä täysin samaa mieltä. Kulmassa vastaava luku oli 11 (N=15). Vastaajista 3 oli osittain samaa mieltä ja yksi osittain eri mieltä. Sodessa 7 vastaajaa (N=12) olivat täysin samaa mieltä, ja 5 osittain samaa mieltä. (KUVIO 2.)

Hartaus on mukava osa iltaa – väittämä keräsi eniten negatiivisia vastauksia, vaikka sekin sai enimmäkseen hyvää palautetta. Siiven vastaajista noin viides osa oli hartaudesta osittain tai täysin eri mieltä. Kulmassa osittain tai täysin eri mieltä oli kolmas osa vastaajista. Soden vastaajista noin 40 % oli osittain tai täysin eri mieltä väittämästä. (KUVIO 2.)

Jokaisella nuortentilalla selvä enemmistö nuorista on sitä mieltä, että he saavat apua ja tukea ohjaajilta, samoin kuin siitä, että he saavat olla omia itseään nuortentiloilla. Yhteishenkeä tiloilla pidettiin myös hyvänä, Siivessä reilu enemmistö oli täysin samaa mieltä, Kulmassa 8 vastaajaa (N=15) olivat täysin samaa mieltä ja 6 vastaajaa osittain samaa mieltä. Sodessa puolet vastaajista (N=12) oli täysin samaa mieltä ja puolet osittain samaa mieltä. (KUVIO 2.)

Vaikuttamisen mahdollisuuksista 24 vastaajaa oli osittain samaa mieltä. Vastaajista 13 oli täysin samaa mieltä siitä, että voi vaikuttaa siihen mitä nuortentilalla tapahtuu. Vastaajista 6 ei osannut sanoa, mitä mieltä on vaikuttamisen mahdollisuuksista. (KUVIO 2.)



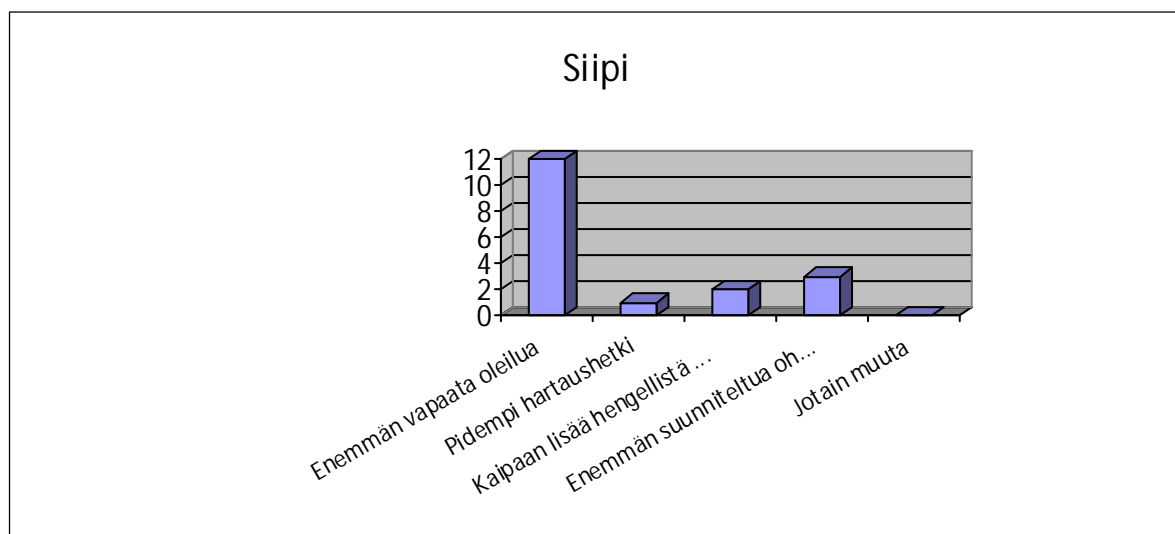
**Kuvio 2. Väittämät seurakuntien nuortentiloista**

### 9.3 Seurakuntien nuortentilojen ja toiminnan kehittäminen

Kysyttäessä nuortentilojen ja toiminnan kehittämisestä (LIITE 1, kysymys 10), nuorilta tuli paljon omia ehdotuksia. Jokaisella nuortentilalla toivottiin enemmän vapaata oleilua. Jos toivoi enemmän suunniteltua ohjelmaa, sai valita, olisiko ohjelma vapaaehtoista vai kaikille pakollista. Selvästi enemmän toivottiin vapaaehtoista ohjelmaa, kaikille pakollisia ohjelmaehdotuksia tuli vain muutama. Toiveet sai kirjoittaa avoimeen kysymykseen.

#### 9.3.1 Siipi

Siivessä toivottiin eniten lisää vapaata oleilua. Pidempää hartaushetkeä toivoi vain yksi vastaajista, hengellistä antia kaipasi kaksi vastaajaa. Kolme vastaajaa toivoi enemmän suunniteltua ohjelmaa, vastaajat ehdottivat karaokeilta ja Singstar-kisaa. (KUVIO 3.)



**Kuvio 3. Toiminnan kehittäminen Siivessä**

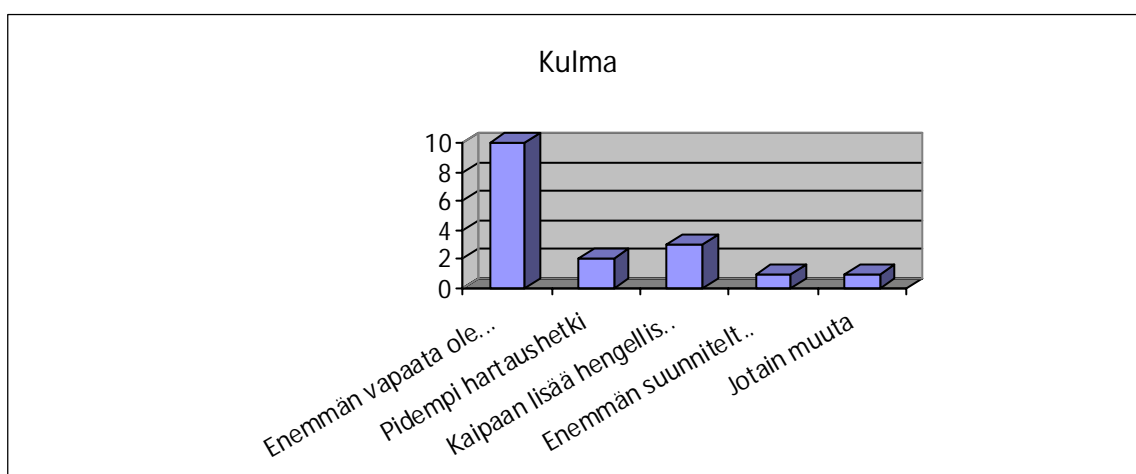
Kyselyn 16. kysymys (LIITE 1) laittoi nuoret miettimään unelmien seurakunnan nuortentilaa ja siellä järjestettävää toimintaa. Viisi vastaajista kehui Siiven olevan jo hyvä. Nuoret haaveilivat uusista konsolipeleistä, tietokoneista, yhteisistä peleistä ja ilmakiekosta. Leffa- ja pizzailtoja toivottiin. Joku toivoi rentoja, mukaansa tempaavia ohjaajia, tilaa jossa olisi ohjelmassa pelejä, leikkejä ja kilpailuja. Yksi unelma oli yleiset puun- ja metallintyöstötilat. Isompaa

tilaa toivoi kaksi nuorta. Kysyttäessä nuorten roolista unelmien seurakunnan nuortentilalla, Siiven nuorista (N=18) kahdeksan ilmaisi selvästi haluavansa osallistua toimintaan, kolme haaveili toiminnan suunnittelemisesta tai järjestämisestä. Myös osallistuminen keittiöavustajana mainittiin. Siivessä keittiöavustaja huolehtii illan aikana tarjoiluista ja keittiön siisteydestä. Muut vastaajat eivät osanneet sanoa.

Siiven nuoret pitivät nykyistä nuortentilan paikkaa Sellon lähellä lähes yksimielisesti parhaimpana paikkana. Nykyiset aukioloajat todettiin mieluisiksi, koska eniten ääniä saivat tiistai- ja perjantai-illat. Tiistai- ja perjantai-illan jälkeen eniten ääniä oli annettu keskiviikkoillalle. Kolme toivoi tilan olevan auki lauantaina kello 16–23. Sunnuntai aukioloa toivoi vain kaksi vastaajista.

### 9.3.2 Kulma

Kulmassa toivottiin myös lisää vapaata oleilua. Pidempää hartaushetkeä toivoi kaksi vastaajista, lisää hengellistä antia kaipasi kolme vastaajaa, mikä on enemmän kuin Siivessä tai Sodessa. Yksi vastaaja kaipasi enemmän suunniteltua ohjelmaa, ja ehdotti jotain peleihin liittyvää toimintaa, sen tarkemmin määrittelemättä. Yksi toivoi jotain muuta, muttei osannut kertoa, mitä se voisi olla. (KUVIO 4.)



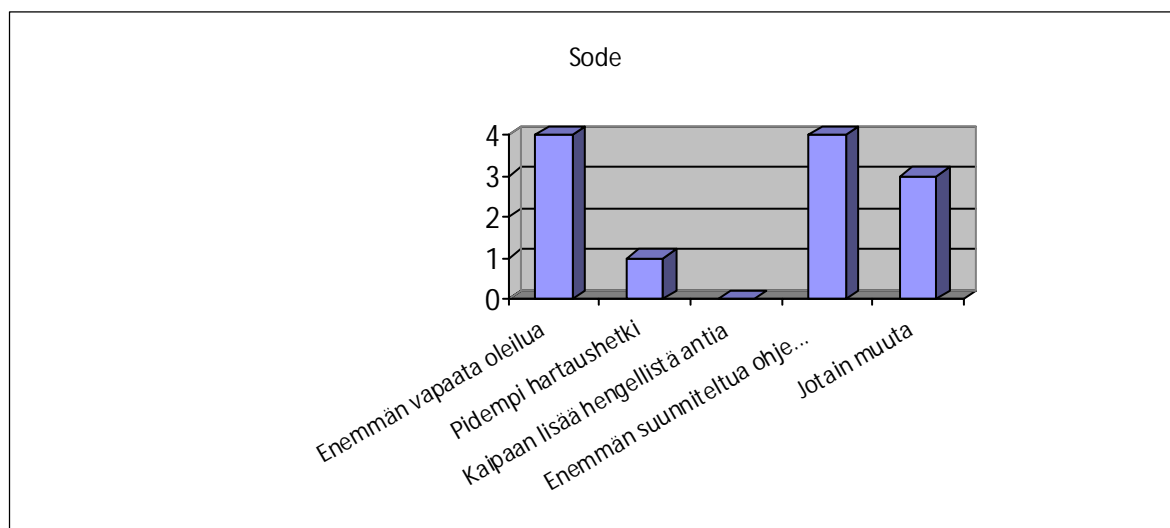
**Kuvio 4. Toiminnan kehittäminen Kulmassa**

Neljän vastaajan mielestä Kulma voisi olla unelmien seurakunnan nuortentila. Haaveita tuli laidasta laitaan. Unelmien nuortentilassa olisi paljon erilaisia viihdykkeitä, haaveili yksi vastaajista. Tilalla toivottiin olevan tilaa vapaalle oleskelulle esimerkiksi biljardin, pingiksen ja lautapeliin äärellä. Yksi nuori haaveili sohvia ja säkkituoleja istuimiksi. Yhteiseksi ohjelmaksi suunniteltiin esimerkiksi bändi- ja elokuvailtoja. Elokuvailtojen erityistoiveena olivat Disneyn elokuvat. Yksi toivoi tilaa, jossa kaikki ovat oikeasti tasa-arvoisia ja hyväksytyjä, toinen haaveili tilasta johon on helppo tulla. Unelmien nuortentila olisi sellainen jossa kävisi paljon kivoja ihmisiä, joihin voisi nuortentilalla tutustua, vastasi yksi nuorista. Tilalla tulisi järjestää myös perustoimintaa, kuten isoskoulutusta, nuorteniltoja sekä iltoja täysi-ikäisille. Kulman nuorista (N=15) seitsemän halusi olla jollain tapaa suunnittelemassa tai toteuttamassa toimintaa. 8 vastaajista osallistua toimintaan ja viettää aikaa nuortentilalla.

Kolme vastaajaa piti Kulman nykyistä sijaintia hyvänä. Lisäksi 7 nuorta vastasi ”Olari”, jossa tila tällä hetkellä sijaitsee. Kaksi ääntä sai Suurpelto. Matinkylä, Niittykumpu ja Iso Omena saivat jokainen vain yhden äänen. Aukioloajoista perjantai-ilta (11) oli ehdoton suosikki Kulman vastaajien kesken. Muut arkipäivät saivat tasaisesti ääniä, tiistai 6 ääntä, maanantai ja keskiviikko 5 ja torstai 4. Viikonloppu aukioloa toivoi vain muutama nuori.

### 9.3.3 Sode

Sodessa nuoret olivat aktiivisimpia ehdottamaan omia ideoitaan. Yhteensä 7 vastaajaa esitti toiveensa. Nuoret toivoivat vapaaehtoiseksi ohjelmaksi biljardi- ja pingisturnauksia, Yösodea sekä samankaltaista ohjelmaa kuin keväällä järjestetyssä Soduskunnassa. Soduskunnassa suunniteltiin nuorten kanssa yhdessä tulevaa toimintaa toiminnallisilla menetelmin. Lisäksi ehdotettiin juhlia, joihin luonnollisesti osallistuisivat kaikki paikalle tulijat. Ne nuoret, jotka vastasivat ”jotain muuta”, toivoivat Soderavintolaa sekä uusia lauta- ja korttipoleja. Yksi vastaaja mainitsi, että toiminnat ovat jo mieleisiä.



**Kuvio 4. Toiminnan kehittäminen Sodessa**

Soden nuorten mielestä unelmien seurakunnan nuortentila olisi iso, kiva, rento, rauhallinen ja siellä olisi paljon eri toimintaa. Se olisi paikka, jossa voisi olla kavereiden kanssa, tai osallistua vapaaehtoiseen toimintaan. Unelmien nuortentilassa voisi olla myös hienot kalusteet sekä kaikki ruoka ja juoma ilmaista. Toivottiin myös, että kävijöitä olisi paljon ja että ruokaa voisi kokata myös itse. Yksi nuori haaveili, että nuortentilalla saisi olla joskus pimeässä. Yksi vastaaja totesi, että parasta olisi, jos kaikille olisi jotain nuortentilalla jotain josta tykkää.

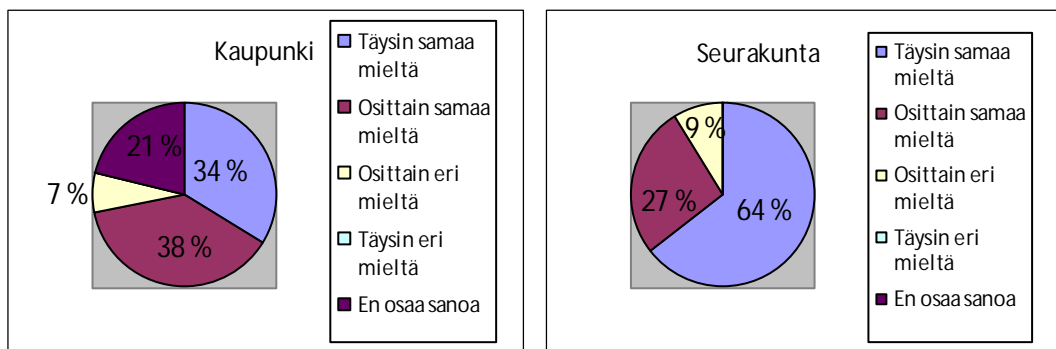
Kolmas osa vastaajista (N=12) haluaisi olla mukana suunnittelemassa tapahtumia tai toimintaa unelmien nuortentilalla. Muutama ilmaisi haluavansa vain osallistua tapahtumiin ja toimintaan. Joku haluaisi olla kaikkien kaveri, toinen isonen ja yksi kerhonojaja. Yksi vastaaja kertoi olevansa Soden kahvilan vapaaehtoistyöntekijä Sodessa, ja kertoi, että oli unelmoinut siitä tehtävästä pitkään.

Puolet vastaajista (N=12) oli sitä mieltä, että Soden nykyinen sijainti Soukan ostarilla on hyvä. Soukan aluetta muuten kannatti kaksi vastaajaa, Nöykkiö sai myös kaksi ääntä. Kauppakeskus Lippulaivan läheisyyteen seurakunnan nuortentilaa toivoi vain yksi vastaaja. Lippulaiva on ainut isompi ostoskeskus Espoonlahden seurakunnan alueella. Perjantai-iltaa pidettiin mieluisampana ajankohtana tilan aukiololle, seuraavaksi parhaita olisivat keskiviikko ja lauantai. Myös torstaita kannatti kolmas osa vastaajista. Lauantain aukioloa toivottiin

kahdentoista ja kymmenen välille. Pääasiassa toiveet keskittyivät iltaan, kaksi toivoi tilan olevan auki yhdeksään, kolme toivoi tuntia pidempään, eli kello kymmeneen.

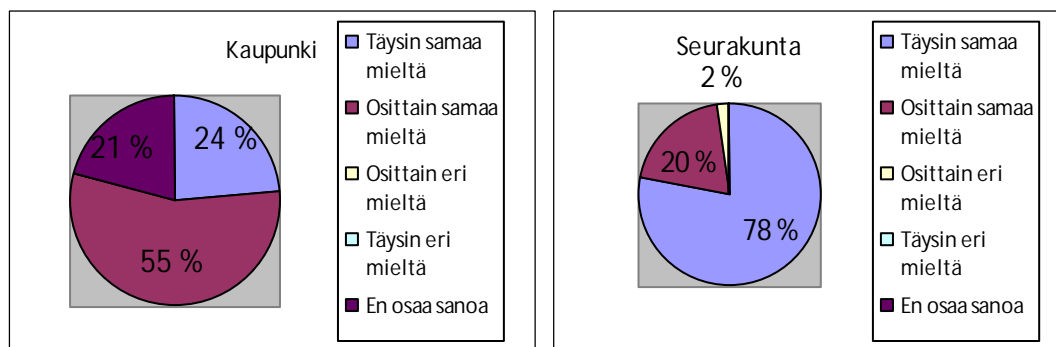
#### 9.4 Seurakunnan ja kaupungin nuortentilojen vertailu

Seurakuntaa koskeviin väitteisiin (LIITE 1, kysymys 9) vastasi 45 nuorta, ja heistä 29 vastasi myös kaupungin nuortentiloihin koskeviin väittämiin. Seuraavissa kuvioissa vertaillaan kaupungin ja seurakunnan nuortentiloja väittämien pohjalta. 91 % vastaajista oli joko täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että seurakunnan nuortentiloilla on tarpeeksi viihdykkeitä. Kaupungin nuortentiloilla vastaava prosentti osuus oli 72 %. (KUVIO 6.)



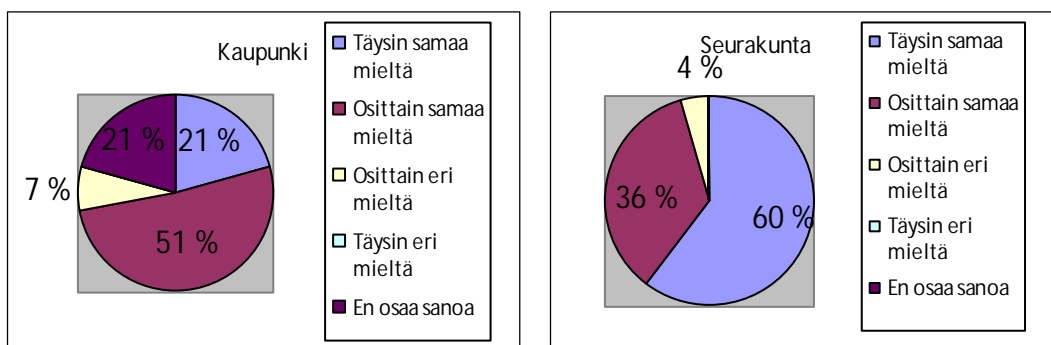
**Kuvio 5. Nuortentilalla on tarpeeksi viihdykkeitä.**

Ohjaajien tasapuolisuus nuoria kohtaan nuortentiloilla näyttäytyi positiivisessa valossa sekä seurakunnan että kaupungin tiloilla. Seurakunnan puolella 78 % vastaajista oli täysin samaa mieltä, vain 2 % oli osittain eri mieltä. Kaupungin puolella yli puolet oli osittain samaa mieltä, 24 % vastaajista täysin samaa mieltä ja loput reilu 20 % vastaajista eivät osanneet sanoa. (KUVIO 7.)



**Kuvio 7. Nuortentilalla ohjaajat ovat tasapuolisia nuoria kohtaan**

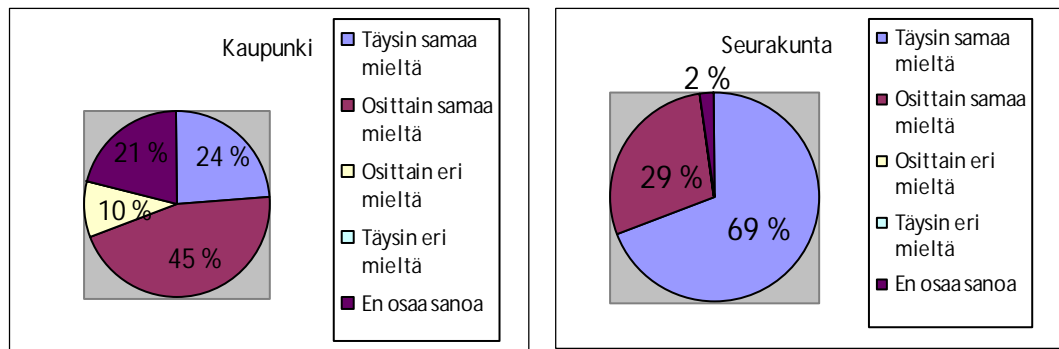
Hyvästä yhteishengestä nuoret olivat seurakunnan nuortentiloissa 60 % täysin samaa mieltä ja 36 % osittain samaa mieltä. Kaupungin nuortentilojen hyvästä yhteishengestä 21 % vastaajista oli täysin samaa mieltä ja 51 % osittain samaa mieltä. Tässäkin väittämässä ”en osaa sanoa” – vastauksia oli 21 %, mikä vaikuttaa tuloksen validiuteen negatiivisesti. (KUVIO 8.)



**Kuvio 8. Yhteishenki nuortentilalla on hyvä**

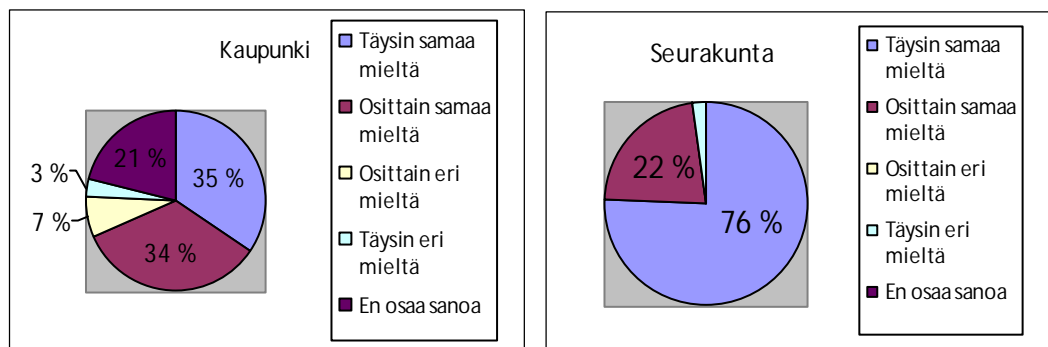
Seurakunnan nuortentiloilla nuoret kokevat helpommin saavansa apua ja tukea ohjaajilta. Vastaajista 69 % oli avun ja tuen saamisesta täysin samaa mieltä seurakunnan nuortentiloilla kun taas kaupungin nuortentiloilla vastaava prosenttimäärä oli 24 %. Kaupungin puolella 10 % vastaajista oli osittain eri mieltä. Seurakunnan nuortentilalla ei kukaan ollut eri mieltä, mutta 2 % ei osannut sanoa. (KUVIO 9.)





**Kuvio 9. Saan apua ja tukea ohjaajilta**

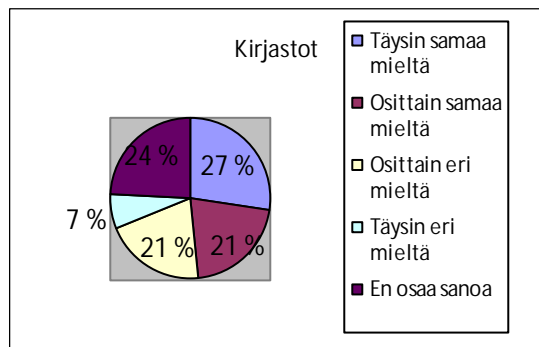
Seurakunnan nuortentiloista nuoret olivat vahvasti sitä mieltä, että he saavat olla nuortentiloilla omia itseään. Yksi vastaaja oli täysin eri mieltä, muut olivat joko täysin tai osittain samaa mieltä. Kaupungin nuortentiloista lähes 70 % prosenttia oli täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että tiloilla saa olla oma itsensä. Kuitenkin 7 % oli osittain eri mieltä ja 3 % täysin eri mieltä. (KUVIO 10.)



**Kuvio 10. Saan olla nuortentilalla oma itseni**

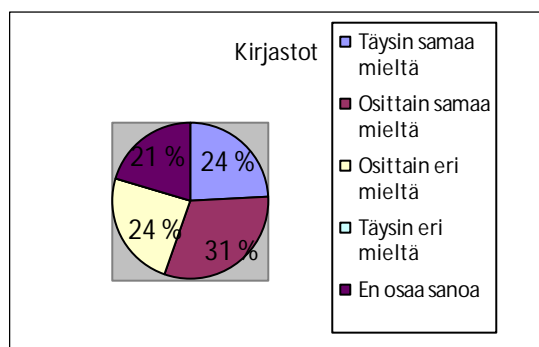
### 9.5 Nuorten mielipiteitä kirjastoista

Kirjastoista oli osittain samoja väitteitä vastattavaksi kuin seurakuntien ja kaupungin nuortentiloista. Lähes puolet vastaajista (N=29) oli täysin samaa mieltä tai osittain samaa mieltä siitä, että kirjastossa on tarpeeksi viihdykkeitä. 21 % vastaajista oli osittain erimieltä ja 7 % täysin erimieltä. Lähes neljäs osa vastaajista ei osannut sanoa. (KUVIO 11.)

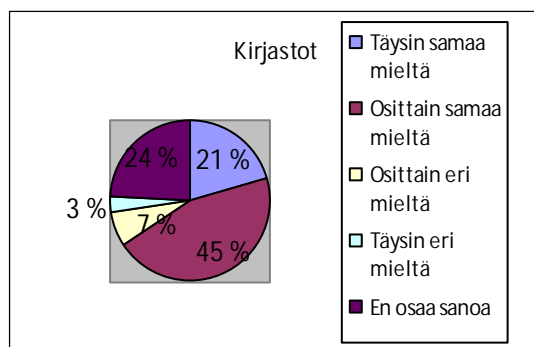


**Kuvio 11. Kirjastoissa on tarpeeksi viihdykkeitä**

Hieman yli puolet vastaajista oli täysin tai osittain samaa mieltä, että työntekijät kohtelevat nuoria tasapuolisesti kirjastoissa. Neljäs osa vastaajista oli osittain eri mieltä ja 21 % ei osannut sanoa. (KUVIO 12) Nuoret kokevat saavansa kirjastoissa apua ja tukea työntekijöiltä, 65 % prosenttia oli asiasta täysin tai osittain samaa mieltä. Osittain tai täysin eri mieltä nuorista oli 10 %. Lähes neljäs osa vastaajista ei osannut sanoa. (KUVIO 13.)

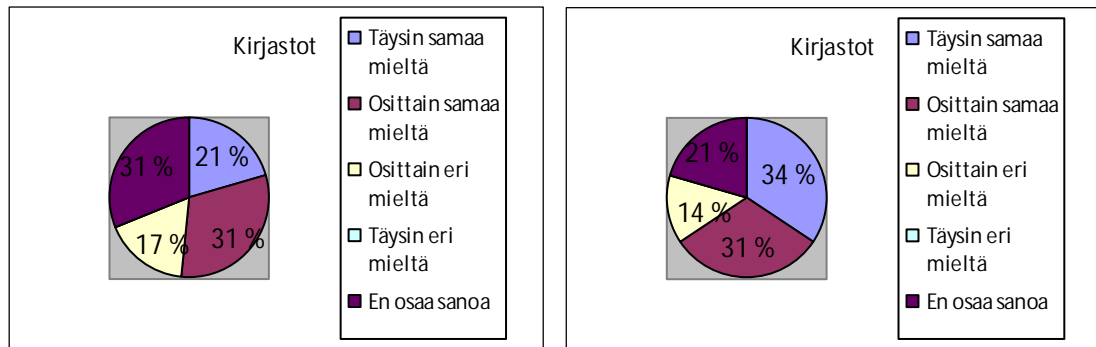


**Kuvio 12. Työntekijät ovat tasapuolisia nuoria kohtaan**



**Kuvio 13. Saan apua ja tukea työntekijöiltä**

Kirjaston yhteishenkeä hyvänä piti hieman yli puolet vastaajista, jotka olivat täysin tai osittain samaa mieltä. Vastaajista 17 % oli osittain eri mieltä ja 31 % ei osannut sanoa (KUVIO 14). Nuoret kokevat myös, että kirjastoissa saa olla oma itsensä. Nuorista 65 % oli täysin tai osittain samaa mieltä. Osittain eri mieltä oli 14 % ja 21 % ei osannut sanoa (KUVIO 15).



**Kuvio 14. Yhteishenki kirjastossa on hyvä Kuvio 15. Saan olla kirjastossa oma itseni**

Tutkimustuloksissa kirjastojen nuortentoiminnan ominaisuudet näyttäytyivät heikommiksi, kuin kaupungin ja seurakuntien nuortentiloilla. Pintansa kaupungin nuortentiloille kirjastot pitivät kahden väittämän kohdalla, 65 % kirjastoissa käyvistä nuorista kertoi olevansa täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että kirjastoissa saa olla oma itsensä. Kaupungin nuortentilojen kohdalla vastaava luku oli 69 %. Nuoret kokivat saavansa apua ja tukea kirjaston työntekijöiltä, 66 % oli täysin tai osittain samaa mieltä asiasta. Kaupungin nuortentilojen vastaava luku oli 69 %.

Eroavaisuutena seurakunnan nuortentilojen ja kaupungin nuortentilojen sekä kirjastojen välillä nuoret pitivät hartauksia ja hengellisyyttä, joka toteutuu seurakuntien nuortentiloilla, muttei kaupungin tiloissa. Lisäksi kahden nuoren mielestä seurakunnan nuortentiloilla työntekijät lähestyvät nuoria helpommin ja vaikuttavat aidosti kiinnostuneilta nuorista. Tässä tulee esiin kristillisen kasvatuksen pedagoginen ja huolenpidollinen ulottuvuus. Kristillinen kasvatusta on tavoitteellista toimintaa, jossa pyritään kasvatettavan hyvän toteutumiseen pedagogian ja huolenpidon kautta.

Yksi vastaaja mainitsi, että käy yleensä kirjastoissa yksin, mutta nuortentilat ovat sellaisia paikkoja joihin mennään tapaamaan kavereita. Muutama nuori piti kirjastoja meluisina ja rauhattomina paikkoina, toisaalta joku mainitsi, ettei nuortentiloilla tarvitse olla hiljaa. Yhden vastaajan mielestä nuortentiloilla on vapaampaa ja ne ovat hauskeempia paikkoja kuin kirjastot. Myös toiminta on nuorille mieluisampaa nuortentiloilla. Kaupungin nuortentiloissa mainittiin olevan tiukemmat säännöt kuin seurakuntien nuortentiloilla.

## 10 POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Tutkimus osoitti, että nuoret tulevat nuortentiloille tapaamaan kavereita. Nurmi (2006, 145) kertoo, että kaverit tulevat nuoruudessa yhä tärkeämmiksi. Vuonna 2009 tehdyssä nuorten vapaa-aikatutkimuksessa nuoret luokittelevat eniten omaksi ajaksi yksin vietetyn ajan, kavereiden kanssa olemisen ja kavereiden kanssa yhdessä toimimisen (Myllyniemi 2009, 24). Vastaajat kertoivat, että myös nuortentilojen toiminta ja ohjaajat tiloilla ovat syy käydä nuortentiloilla. Tuloksista käy ilmi, että nuoret kokevat saavansa apua ja tukea ohjaajilta hyvin. Tulos vahvistaa Köykan (2014, 80) väitettä siitä, että nuorisotyöntekijöiden henkilökohtaisilla ominaisuuksilla on vaikutusta nuorisotyön menestykseen. Myös yhteishenki seurakuntien nuortentiloilla vaikuttaa tulosten mukaan olevan hyvä.

Seurakunnan nuortentilojen erityiseksi vahvuudeksi nousi nuorten kokemus saada olla omia itseään nuortentiloilla. Nuoret kuvasivat nuortentiloja pääasiassa positiivisilla adjektiiveilla, kuten rento, turvallinen, avoin, kotoisa ja hauska. Kiilakoski ym. (2011, 61) kirjoittavat että nuorten on helpompi toimia tasavertaisina yhteisön jäseninä, kun heidän käyttäytymistään ei rajoiteta. Tutkimustulokset viestivät tilojen väljyydestä, nuoret vaikuttavat viihtyvän nuortentiloissa hyvin. Väljissä tiloissa keskiössä on vapaa-aika, viihtyminen, sosiaalinen vuorovaikutus ja itsensä ilmaiseminen. Väljää tilaa voidaan pitää ihannenuortentilana, koska siellä nuoret voivat taustoistaan riippumatta toteuttaa itseään. (Kiilakoski ym. 2011. 61; 66.) Köykan (2014, 91) mukaan säännöt eivät välttämättä luo turvallisuutta. Molemminpuolinen kunnioitus syntyy kohtaamisella (Köykkä 2014, 83).

Tuloksista heijastuu erityisesti kristillisen kasvatuksen huolenpidollinen ja pedagoginen ulottuvuus. Kasvattajan ja kasvatettavan välisen pedagogisen suhteen tavoitteena on kasvatettavan hyvän toteutuminen. Kristilliseen kasvatukseen kuuluu turvallinen ilmapiiri, huolenpito ja rakkauden osoittaminen. Kristillisellä kasvatuksella on arvolähtökohtia ja tavoitteita, joista käsin ja joita kohti kasvatusta suuntautuu, siksi kasvatukseen kuuluu myös pedagoginen

ulottuvuus, joka tulee esiin sisällöllisissä ja menetelmällisissä ratkaisuissa. (Muhonen & Tirri 2008, 80–81.)

Vaikuttamisen mahdollisuuksissa nuortentiloilla vaikutti tutkimuksen mukaan olevan vielä kehitettävää. Häkkinen (2006, 72) väittää, että nuoren täytyy löytää oma tila ja paikka seurakunnasta kasvaakseen seurakunnan jäseneksi. Oman kokemukseni mukaan nuorten osallisuutta on pyritty kasvattamaan nuortentiloilla. Vapaa oleilu nuortentiloilla vaikutti kiinnostavan enemmän kuin suunniteltu ohjelma. Esimerkiksi Siivessä vapaa-aikaa on mielestäni suurin osa ajasta, kun nuortentila on auki. Voidaan miettiä, eivätkö nuoret pidä ohjelmallisten osuuksien sisällöistä, vai onko nuorille tärkeintä vain saada viettää aikaa ystävien kanssa?

Seurakuntien nuoret arvioivat seurakuntien nuortentiloja paremmiksi kuin kaupungin nuortentiloja ja kirjastoja. Tulokseen vaikuttaa se, että kaikki vastaajat olivat seurakuntien nuortentiloilta. Jokainen joka vastasi kaupungin nuortentiloja koskeviin kysymyksiin oli kuitenkin joskus viettänyt aikaa jollakin kaupungin nuortentilalla tai kirjastossa. Jos vastaajia olisi ollut sekä seurakunnan ja kaupungin nuortentiloilta ja lisäksi kirjastoista, olisi tulos ollut varmasti erilainen ja informatiivisempi.

Tutkimukseni ei tuonut alalle uutta tietoa, mutta toivon, että tutkimukseen osallistuneet seurakunnat voivat hyödyntää tutkimuksen kautta saatua tietoa nuortentilojen ja toiminnan kehittämisessä. Tulevaisuudessa seurakunnat joutuvat miettimään, minkälainen toiminta saa nuoret nuortentiloille, ja miten nuoret saadaan innostumaan toiminnan suunnittelusta ja toteuttamisesta enemmän resurssien vähentyessä. Espoonlahdessa ja Olarissa on ajankohtaista miettiä, mikä olisi paras paikka nuortentiloille tulevaisuudessa.

## 10.1 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Kyselylomakkeen kysymykset tuli muotoilla tarkasti, jotta vastaajat ymmärtäisivät kysymykset samalla tavalla kuin tutkija. Internet-kyselyn yksi

hyvä puoli on se, että voidaan varmistaa jokaisen vastaajan vastaaminen kaikkiin kysymyksiin. (Valli 2010,113.) Vaikka testasin kyselyä etukäteen niin työntekijöillä kuin nuorillakin, kyselyyn jäi silti epäselviä kysymyksiä, jotka huomasin vasta aineistoa analysoidessani. Esimerkiksi kysymykseni seurakunnan ja kaupungin nuortentilojen sekä kirjastojen eroavaisuuksista (LIITE 1, kysymys 21) oli huonosti muotoiltu, koska osa vastauksista oli vaikeasti tulkittavissa.

Seurakuntien nuortentilojen seinillä oli mainoksia kyselystä. Lisäksi seurakuntien nuorisotyöntekijöiden oli tarkoitus innostaa ja ohjata nuoria vastaamaan kyselyyn nuortentiloilla. Kyselyn toteuttamisen aikaan olin itse Olarin seurakunnassa tekemässä viimeistä työharjoittelua, joten olin välillä myös itse paikalla mainostamassa kyselyä. Vastaajien kesken arvottiin palkintoja jokaisella nuortentilalla erikseen.

Aineiston pohjalta on varmempaa tehdä yleistyksiä, mitä suurempi tutkimuksen otoskoko on (Valli 2010, 114). En ollut asettanut tavoitetta vastaajamäärälle ennen kyselyn toteuttamista. Huomasin kuitenkin pettyneeni, kun vastauksia tuli vain alle 50. Olisin toivonut suurempaa otantaa, jotta olisin voinut tehdä validimpia johtopäätöksiä tuloksista. Haastatellessani seurakuntien nuorisotyönohjaajia sain käsityksen kuinka paljon nuortentiloilla nuoria käy. Haastatteluiden perusteella ajattelin, että vastauksia olisi voinut tulla paljon enemmänkin, jopa 80.

Kyselyn ajankohta loppukeväällä osoittautui kuitenkin huonoksi, kun nuoret alkoivat sään lämmitessä viettää vapaa-aikaa mieluummin ulkona kuin nuortentiloilla. Vähäinen vastaajamäärä osoittaa myös sen, etteivät nuoret ylipäättään ole kovin kiinnostuneita vastaamaan kyselyihin, kun vaihtoehtona on myös muuta kivaa tekemistä. En koe, että palkintojen arpominen houkutteli nuoria vastaamaan. Joku nuori saattoi vastata nopeasti ja huolimattomasti vain päästäkseen osallistumaan arvontaan. Kyselyyn sai vastata nimettömänä, mutta jos halusi osallistua arvontaan, oli loppuun jätettävä nimi ja yhteystiedot. Vastaajia ei voi tunnistaa aineistostani.

Yritin suunnitella kyselystä lyhyen, mutta loppujen lopuksi kysely jäi jälkikäteen tarkasteltuna varsin pitkäksi. Vastajaat saattoivat menettää mielenkiintoaan kyselyn edetessä. Analysoidessani vastauksia, huomasin, että olisin voinut luopua muutamasta kysymyksestä. Kyselyssä oli kysymyksiä, jotka olivat ehkä hyödyllisiä seurakunnille, mutta ne eivät olleet välttämättä olennaisia tutkimuksen kannalta. Esimerkiksi kysymys aukioloajoista (LIITE 1, kysymys 15). Tutkimusta oli selkeyttänyt, kun olisin tehnyt sekä seurakunnan, kaupungin että kirjastojen väittämistä yhtenäiset (LIITE 1, kysymykset 9, 19 & 20).

## 10.2 Ammatillinen kasvu ja jatkotutkimusaiheet

Opinnäytetyö on kehittänyt taitojani tutkijana sekä lisännyt tietoa nuoruudesta, nuorten vapaa-ajanvietosta, kirkon sekä kaupungin tekemästä nuorisotyöstä ja nuortentilatoiminnasta. Kirjastojen tekemä nuorisotyö oli aiheena minulle uusi, ja sitä tarkastellessani opin paljon uutta. Opinnäyteprosessin aikana kvantitatiivisen tutkimuksen piirteet selkiytyivät. Tutkimuksella sain vastaukset neljään tutkimuskysymykseen. Kehityin työn kriittisessä tarkastelussa. Vasta kyselyn toteuttamisen jälkeen ymmärsin, miten kysymykset olisi kannattanut kysyä, ja mitkä kysymykset olivat olennaisimpia tutkimusta ajatellen.

Harmittamaan jäi odotettua pienempi vastaajamäärä. Suurempi vastaajamäärä olisi voinut tuottaa validimpia tuloksia. Toivon, että tutkimuksestani on hyötyä seurakunnille nuortentoiminnan kehittämisessä. Jälkeenpäin olen miettinyt, olisiko pitänyt rajata aihe vain yhden seurakunnan alueelle, ja ottaa otokseksi muutama koulu alueelta. Tutkimuksen suunta olisi muuttunut siinä tapauksessa hieman toiseen suuntaan, mutta koen, että tutkimustulokset olisivat voineet olla hyödyllisempiä niin. Olisin saanut enemmän tietoa esimerkiksi kaupungin ja seurakunnan nuortentilojen eroavaisuuksista. Tämä voisi olla jatkotutkimusaihe.

Koen arvokkaaksi ammatilliseksi kasvuksi sen, että sain opinnäytetyön kautta tutustua kolmen eri seurakunnan nuortentiloihin ja toimintaan. Oli haastavaa pitää yhteyttä kolmeen eri yhteistyötahoon. Huomasin, kuinka vaikeaa on

tavoittaa seurakuntien työntekijöitä. Välillä vastauksia sähköposteihin joutui odottamaan pitkään, mikä opetti kärsivällisyyttä.

Mielenkiintoni nuortentiloilla tehtävään työhön kasvoi prosessin aikana. Ennen opinnäytetyön tekemistä, olin työskennellyt sekä kaupungin että seurakunnan nuorisotyössä. Sain opinnäytetyön kautta runsaasti lisää näkökulmaa nuortentilatyöhön. Teoriakirjallisuus nuortentiloista oli mielenkiintoista, ja huomasin kaupungin nuortentiloista kertovan kirjallisuuden sopivan myös seurakunnan nuortentiloihin ja toisin päin. Lähdeteokset sulautuivat hyvin yhteen ja täydensivät toisiaan.

Nuorille on nykyään tarjolla monenlaisia vaihtoehtoja vapaa-ajan viettoon. Seurakunnat pyrkivät osallistamaan nuoria esimerkiksi suunnittelemaan toimintaa, jotta se olisi mieluista. Tutkimukseni antaa seurakunnille tietoa nuorten mielipiteistä nuortentiloista ja niillä järjestettävästä toiminnasta. Seurakuntien määrärahat ovat laskussa, joka tarkoittaa useissa seurakunnissa toiminnan supistamista. On tärkeää tietää, mikä on nuorille tärkeää ja mikä sellaista, mistä voisi luopua tarpeen tullen. Uudet yhteistyökuviot kaupungin ja muiden nuorille toimintaa järjestävien tahojen kanssa ovat ajankohtaisia seurakunnissa. Kirjastojen nuortentoiminta on vasta kehittymässä ja yleistymässä. Nuorten ajatuksista kirjastojen nuortentoiminnasta voisi tehdä jatkotutkimuksen. Hokkasen (2012, 153) mukaan monialainen yhteistyö kirjastossa voisi luoda uudenlaisia aktiviteetteja ja käyttömahdollisuuksia. Ehkä seurakunnatkin voisivat tehdä kirjastojen kanssa enemmän yhteistyötä?



## LÄHTEET

- Aaltonen, Sanna; Kivijärvi, Antti; Peltola, Marja & Tolonen, Tarja. Ystävyudet. Teoksessa Mirja Määttä ja Tarja Tolonen (toim.) Annettu, otettu, itse tehty. Nuorten vapaa-aika tänään. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 29–56.
- Adeola, Tea & Hakkarainen, Elina 2014. ”Tää on ku toinen koti” – Nuorten näkemyksiä seurakunnan tiloista. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diak Itä, Pieksämäki. Sosiaalialan koulutusohjelma. Opinnäytetyö.
- Alkula, Tapani; Pöntinen, Seppo & Ylöstalo, Pekka 1999. Sosiaalitutkimuksen kvantitatiiviset menetelmät. 1.-3. Painos. Juva: WSOY.
- Björkholm, Stella 2014. Nuorisotyönohjaaja, Espoonlahden seurakunta. Espoo. Henkilökohtainen tiedonanto 22.10.
- Espoo 2015. Pointti. Viitattu 1.2.2015. [http://www.espoo.fi/fi-FI/Kulttuuri\\_ ja\\_ liikunta/Nuoriso/Nuorisotilat/Pointti](http://www.espoo.fi/fi-FI/Kulttuuri_ ja_ liikunta/Nuoriso/Nuorisotilat/Pointti)
- Halme, Lasse 2008. Uskonto ja kasvatus vuorovaikutuksena. Helsinki: LK-kirjat.
- Hart, Peter 2014. Professional Boundaries in the Practice of Youth Ministry: An Ethnographic Study of the Limits of Relationships. Journal of Youth & Theology 13 (1), 24–41.
- Heikkilä, Tarja 2008. Tilastollinen tutkimus. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Helve, Helena 2006. Nuoret ja usko. Teoksessa Terhi-Anna Wilska (toim.) Uskon asia. Nuorisobarometri 2006. Helsinki: Opetusministeriö, 92–109.

- Helve, Helena 2009. Nuorten vapaa-aika, luottamus ja sosiaalinen pääoma. Teoksessa Mirja Liikkanen (toim.) Suomalainen vapaa-aika. Arjen ilot ja valinnat. Helsinki: Gaudeamus Helsinki University Press, 250–269.
- Hirsto, Johanna 2014. Kappalainen, kasvatuksen tiimin lähiesimies, Olarin seurakunta. Espoo. Henkilökohtainen tiedonanto 21.10.
- Hokkanen, Laura 2012. Viiden tähden olohuone. Kirjastot nuorisotyön uutena toimintaympäristönä. Teoksessa Katja Komonen; Leena Suurpää & Markus Söderlund (toim.) Kehittyvä nuorisotyö. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 149–162.
- Häkkinen, Tiina 2006. Näkökulmia kirkon nuorisotyöstä. Teoksessa Merja Kylmäkoski, Kimmo Lind, Timo Hintika & Tapio Aittola (toim.) Nuorten tilat. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu, 69–75.
- Härkönen, Pasi 2014. Johtava nuorisotyönohjaaja, Leppävaaran seurakunta. Espoo. Henkilökohtainen tiedonanto 20.10.
- Isokuorti, Henri; Rintamäki, Matti & Heinimo, Tommi 2014. Nuorisotyön houkuttavuus rippikoulun jälkeen Roihuvuoren seurakunnassa. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diak Etelä, Helsinki. Sosiaalialan koulutusohjelma. Opinnäytetyö.
- Kiilakoski, Tomi; Kivijärvi, Antti; Gretschel, Anu; Laine, Sofia & Merikivi, Jani 2011. Nuorten tilat. Teoksessa Mirja Määttä ja Tarja Tolonen (toim.) Annettu, otettu, itse tehty. Nuorten vapaa-aika tänään. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 57–91.
- Kirkko Espoossa i.a.a Espoon seurakuntayhtymä. Viitattu 16.1.2015.  
<http://www.espoonseurakunnat.fi/web/seurakunnat/seurakuntayhtyma>

Kirkko          Espoossa          i.a.b          Sode.          Viitattu          17.1.2015.  
<http://www.espooneurakunnat.fi/web/asiointi/sode>

Kirkko Espoossa i.a.c. Tilastotietoja Espoon seurakunnista. Viitattu 24.9.2015.  
<http://www.espooneurakunnat.fi/web/seurakunnat/faktoja-ja-tilastoja>

Köykkä, Arto 2014. Nuorisotyön alkeet ja jatko. Helsinki: Kirjapaja.

Leppävaaran seurakunta i.a. Siipi. Viitattu 17.1.2015. <http://www.lenu.fi/siipi>

Muhonen, Mervi & Tirri, Kirsi 2008. Mitä on kristillinen kasvatus? Teoksessa Jouko Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Helsinki: LK-kirjat, 63–82.

Myllyniemi, Sami 2006. Nuorisobarometri 2006. Teoksessa Terhi-Anna Wilska (toim.) Uskon asia. Nuorisobarometri 2006. Helsinki: Opetusministeriö, 14–91.

Myllyniemi, Sami 2009. Aika vapaalla. Nuorten vapaa-aikatutkimus 2009. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto.

Niemi, Sanna 2013. Nuorisotalo Sillan maine : Selvitys Hyvinkään nuorisotalon maineesta paikallisten nuorten keskuudessa. Humanistinen ammattikorkeakoulu. Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Nieminen, Juha 2008. Vastavoiman hahmo – Nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Teoksessa Tommi Hoikkala & Anna Sell (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 21–43.

Nuorisolaki          72/2006,          27.1.2006.          Viitattu          1.2.2015.  
<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072>

- Nurmi, Jari-Erik; Ahonen, Timo; Lyytinen, Heikki; Lyytinen, Paula; Pulkkinen, Lea & Ruoppila, Isto 2006. Ihmisen psykologinen kehitys. Helsinki: WSOY.
- Olarin seurakunta 2011. Kulma. Viitattu 17.1.2015.  
<http://www.niittykappeli.net/nuoret/kulma>
- Paananen, Terhi 2005. Nuorteniltojen puolesta. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 109–118.
- Porkka, Jouko 2005. Isostoiminnan rikkaus - leirityön tarpeista nuorisokulttuuriksi. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 82–108.
- Rauvala, Tuuli 2015. Projektikoordinaattori. Nuortenosasto – vertaisuutta, vastuuta ja yhdessä tekemistä – hanke. Espoo. Henkilökohtainen tiedonanto 19.5.
- Ritokoski, Sami 2010. Lapsi ja kaverit. Teoksessa Eero Jokela & Heli Pruuki (toim.) Jo iso, vielä pieni : kouluikäisen lapsen maailma. Helsinki: LK-kirjat, 59–78.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.a Jäsenet. Viitattu 18.1.2015.  
<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/68ED832793E78AF5C22575EF003AD029?OpenDocument&lang=FI>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.b Tehtävät ja strategiat. Viitattu 18.1.2015.  
<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/A0026188864F6636C225748100294F88?OpenDocument&lang=FI>

Tähkää, Ari; Taavitsainen, Tiina; Lehtinen, Katja; Kallinen, Eija; Ojala, Sami; Jutila, Juha; Syrjä-Turpeinen, Sirpa; Tukeva, Pekka & Lampenius, Simon (toim.) 2012. Nuoret seurakuntalaisina. Helsinki: Kirkkohallitus.

Valli, Raine 2010. Kyselylomaketutkimus. Teoksessa Juhani Aaltola ja Raine Valli (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. 3, uudistettu ja täydennetty painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

Vilka, Hanna 2007. Tutki ja mittaa. Määrällisen tutkimuksen perusteet. Helsinki: Tammi.

Yrjänä, Helka & Knuutila, Karoliina 2014. Ylivieskan nuorisotalon toiminnan kehittäminen : Nuorten kokemuksia Sputnik 2022:n toiminnasta ja sen kehittämistarpeista sekä nuorisotyöntekijän kokemuksia avointen ovien merkityksestä nuorille. Centria ammattikorkeakoulu. Sosiaalialan koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

## LIITTEET

### LIITE 1: Kysely

Tällä kyselyllä on tarkoitus kerätä nuorten mielipiteitä kolmen Espoon seurakunnan nuortentiloista ja tiloilla tapahtuvasta toiminnasta. Vastaa kysymyksiin anonyymisti, lopussa on kuitenkin mahdollisuus jättää yhteystiedot, jos haluat osallistua vastanneiden kesken järjestettävään arvontaan. Luethan kysymykset tarkasti ennen vastaamista! Kiitos!

#### **1. Millä seuraavista seurakunnan nuortentiloista olet juuri nyt? (Siipi/Kulma/Sode)**

#### **Taustatiedot**

#### **2. Millä alueella asut? (Seurakuntien alueet lueteltuina)**

#### **3. Olen (tyttö/poika)**

#### **4. Ikäni**

12-vuotias tai sitä nuorempi

13

14

15

16

17

18

yli 18-vuotias

#### **5. Valitse väittämistä, mikä sopii sinuun parhaiten. Voit valita korkeintaan 2 väittämää.**

Olen rippikoululainen

Ohjaan seurakunnan kerhoa

Käyn isoskoulutuksessa

Olen toiminut isosena

Käyn vain nuortenilloissa tai avoimissa ovissa

Vietän aikaani seurakunnan nuortentilalla vain satunnaisesti

**Seurakunnan nuortentilat**

Seuraavat kysymykset liittyvät seurakuntien nuortentilaan ja siellä tapahtuvaan toimintaan.

**6. Kuinka usein käyt seurakunnan nuortentilalla?**

- Kerran viikossa
- Kaksi kertaa viikossa
- Useammin kuin kaksi kertaa viikossa
- Muutaman kerran kuukaudessa
- Harvoin
- Olen täällä ensimmäistä kertaa

**7. Mikä saa sinut käymään seurakunnan nuortentilalla. Valitse 1-3 vaihtoehtoa.**

- Kaverit
- Ohjaajat
- Toiminta
- Saan vastuuta
- Vanhempani käskevät
- Olen kiinnostunut uskosta
- Ei ole muutakaan paikkaa minne mennä
- Muu syy, mikä?

**8. Valitse 3-5 adjektiivia, jotka mielestäsi kuvaavat seurakunnan nuortentilaa, jossa olet nyt.**

- Turvallinen
- Pelottava
- Rento
- Tiukka
- Nuorekas
- Kotoisa
- Tylsä
- Meluisa
- Rauhallinen
- Ahdistava
- Hauska
- Tasa-arvoinen
- Avoin

Yhteisöllinen  
 Vanhanaikainen  
 Muu, mikä?

### **Seurakunnan nuortentilat**

**9. Vastaa seuraaviin väittämiin valitsemalla parhaiten mielipidettäsi kuvaava vaihtoehto.** (Täysin samaa mieltä/Osittain samaa mieltä/Osittain eri mieltä/Täysin eri mieltä/En osaa sanoa)

Seurakunnan nuortentilalla on tarpeeksi viihdykkeitä (biljardi, konsolipelit, lautapelit (ym)  
 Ohjaajat ovat tasapuolisia nuoria kohtaan  
 Hartaus on mukava osa iltaa  
 Yhteishenki tilalla on hyvä  
 Saan apua ja tukea ohjaajilta  
 Saan olla nuortentilalla oma itseni  
 Voin vaikuttaa siihen mitä seurakunnan nuortentilalla tapahtuu

**10. Miten muuttaisit seurakunnan nuortentilalla järjestettäviä nuorteniltoja/avointen ovien iltoja sinulle mieleisemmäksi?**

Enemmän vapaata oleilua  
 Pidempi hartaushetki  
 Kaipaen lisää hengellistä antia  
 Enemmän suunniteltua ohjelmaa, johon osallistuminen on vapaaehtoista.  
 Kerro ehdotuksesi  
 Enemmän suunniteltua ohjelmaa, johon kaikkien täytyy osallistua. Kerro ehdotuksesi  
 Jotain muuta, mitä?

**11. Mikä seurakunnan nuortentilalla vaikuttaa turvallisuuden tunteeseen? Valitse 1-3 vaihtoehtoa.**

Kaverit  
 Tilan tunnelma  
 Aikuisten läsnäolo  
 Tilan sijainti  
 Jokin muu, mikä?  
 En tunne oloani turvalliseksi tilalla



**12. Millainen olisi unelmiesi seurakunnan nuortentila ja millaista toimintaa siellä järjestettäisiin? (avoin kysymys)**

**13. Millainen roolisi olisi unelmiesi seurakunnan nuorten tilalla? Haluaisitko suunnitella, osallistua, toteuttaa...? (avoin kysymys)**

**Sijainti ja aukioloajat**

**14. Mikä olisi paras paikka seurakunnan nuortentilalle?**

Nykyinen paikka on hyvä

Seurakuntien eri alueet vaihtoehtoina

Muu, mikä?

**15. Mitkä päivät olisivat mielestäsi parhaat seurakunnan nuortentilan aukioloajoille? Valitse mielestäsi 1-3 parasta päivää.**

Maanantai-ilta

Tiistai-ilta

Keskiviikkoilta

Torstai-ilta

Perjantai-ilta

Lauantai, mistä mihin?

Sunnuntaina, mistä mihin?

Jos haluat kertoa tarkemmin toiveistasi, voit kirjoittaa tähän

**Muut nuortentilat ja kirjastot**

**16. Millä seuraavista seurakunnan nuortentiloista vietät tai olet viettänyt joskus aikaa?**

Espoon tuomiokirkkoseurakunta – Lujakallio

Olarin seurakunta – Kulma

Tapiolan seurakunta – Paheksuva kirahvi

Espoonlahden seurakunta – Sode

Leppävaaran seurakunta – Siipi

**17. Mikä saisi sinut vierailemaan muiden seurakuntien nuortenilloissa tai avoimissa ovissa? Voit valita useamman vaihtoehdon.**

Jos toisella tilalla olisi tuttuja tai kavereita  
 Yhteinen vierailu nuorisotyönohjaajan kanssa toisen seurakunnan  
 nuorteniltaan avoimiin oviin  
 Yhteiset tapahtumat muiden seurakuntien kanssa  
 Paremmat liikenneyhteydet mille seurakunnan nuortentiloille  
 Jos kaveri lähtisi mukaan  
 Muu, mikä?

### **Muu nuortentoiminta Espoossa ja lähialueella**

Seuraavassa listassa on lueteltu Espoon kaupungin nuortentilat sekä osa kirjastoista ja kirjastojen nuortenosastoista.

### **18. Missä seuraavista paikoista vietät vapaa-aikaasi? Jos vietät vapaa-aikaasi esimerkiksi Helsingissä, kerro ajanviettopaikkasi valitsemalla ”Jossain muualla, missä?”**

Pointti Sellon kirjastossa  
 Iso Omenen kirjasto (Starttis)  
 Sellon kirjasto  
 Kalajärven asukas- ja nuorisotila Rentola  
 Soukan kirjasto (Pikku-Kike)  
 Saunalahden nuorisotila  
 Sökö ungdomslokal  
 Haukilahden monitoimitalo  
 Mankkaan makasiini  
 Kivenlahden nuorisotila  
 Keski-Espoon asukas ja nuorisotila Sentteri  
 Entressen kirjasto  
 Juvanpuiston nuorisotila  
 Tapiolan nuorisotila  
 Olarin nuorisotila  
 Nuorisotila Kirjava  
 Soukan nuorisotila  
 Tyttöjen talo  
 Matinkylän monitoimitalo  
 Karakallion nuorisotila  
 Nöykkiön nuorisotila  
 Gräsan kädentaitojen keskus

Kaukalahden nuorisotila

Leppävaaran nuorisotila

Muu kirjasto, mikä?

Jossain muualla, missä? (esim. Walkers-kahvila Helsingissä tai jokin muu paikka pääkaupunkiseudulla, joka tarjoaa toimintaa nuorille)

En vietä aikaani missään edellä mainituista paikoista

**Eroavaisuudet kaupungin, kirjastojen ja seurakuntien nuortentilojen ja toiminnan välillä**

**19. Valitse parhaiten mielipidettäsi kuvaava vaihtoehto KAUPUNGIN nuortentiloihin liittyviin väitteisiin.** (Täysin samaa mieltä/Osittain samaa mieltä/Osittain eri mieltä/Täysin eri mieltä/En osaa sanoa)

Kaupungin nuortentilalla on tarpeeksi viihdykkeitä (biljardi, konsolipelit, lautapelit (ym)

Ohjaajat ovat tasapuolisia nuoria kohtaan

Yhteishenki tilalla on hyvä

Kaupungin nuortentilalla on mukavaa ohjattua ohjelmaa

Saan apua ja tukea ohjaajilta

Saan olla nuortentilalla oma itseni

Kaupungin nuortentila on viihtyisä

**20. Vastaa väittämiin. Mitä mieltä olet KIRJASTOISTA ja niissä tapahtuvasta toiminnasta?**

Seurakunnan nuortentilalla on tarpeeksi viihdykkeitä (biljardi, konsolipelit, lautapelit (ym)

Työntekijät ovat tasapuolisia nuoria kohtaan

Yhteishenki kirjastossa on hyvä

Kirjastossa on mukavaa ohjattua ohjelmaa

Saan apua ja tukea työntekijöiltä

Saan olla kirjastossa oma itseni

Kirjasto on viihtyisä paikka

**21. Miten kaupungin nuortentilat ja kirjastot ja niissä tapahtuva toiminta eroavat mielestäsi seurakunnan nuortentiloista ja niissä tapahtuvasta toiminnasta?** (avoin kysymys)

**Vapaiden suuntien nuortentoiminta**

Nuortentoimintaa järjestää myös vapaat suunnat, eli erilaiset kristilliset liikkeet. Näitä ovat muun muassa Helluntaiherätys, Vapaakirkko, Metodistikirkko, Pelastusarmeija, Adventtikirkko, Baptistikirkko ja Majakka-seurakunta.

**22. Osallistutko tai oletko osallistunut joskus jonkin vapaan suunnan nuortentoimintaan, valitse itseesi sopiva vaihtoehto.**

Osallistun jonkin vapaan suunnan nuorten toimintaan. Minkä?

En osallistu vapaiden suuntien nuortentoimintaan

Olen joskus osallistunut vapaiden suuntien nuortentoimintaan, mutta en osallistu enää

**Lopuksi****23. Lopuksi sinulla on mahdollisuus jättää terveisiä, toiveita ja ideoita seurakunnan nuorisotyöntekijöille ☺ (avoin kysymys)****Jos haluat osallistua arvontaan, jätä yhteystietosi!**

Etunimi:

Sukunimi:

Matkapuhelin:

Sähköposti: